საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის, მპრეროლითი

მეზუთე წელიწადი

კომუნისტი

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური ბ თბილისის პოლიტიკის და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცენტრ.აღმასკომის ორგანო.

რედაქცია: ცხინვალის ქუჩა, რუსთაველის პროსპექტის № 24, მეორე სართული. რედაქციაში საქმის-თვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმეებისა 10—11 ს. ტელეფონები (რედაქციის 14—76 (მდივნის 10—58. ადმინისტრაციის ტელეფ. № 43, სტამბის ტელეფონი 13—80.

მთავარი კანტორა: თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი 24 მეორე სართული, ტელეფონი 10—49.

ხელისწერის ფასი: მუშა-გლეხობის 75 კ. დაბარებისთვის: ქალაქში 1 მ. ქალაქს გარეშე—1 მ. 20 კ., ხელისმოწერი მიიღებენ ყოველდღე „მეცნიერება და ტექნიკის“. განცხადებანი: ნოტარიული—20 კ., სასყიდლო ცნობებით—25 კ. სამკლავიანი—5 მან. კუპონებით დაკარგვა 50 კ. განსაკუთრებით მიიღება 3 ს.

დღიური

— ბერლინში პოლიციამ მუშებზე თავისი ძალა გამოსცადა.
— ბელგიასა და ამერიკას შორის მოლაპარაკება გალეშის შესახებ შეწყდა.
— სირიაში ფრანგების წინააღმდეგ ახალი დიდი აჯანყება დაიწყო.
— დაინტერესებულმა სახელმწიფოებმა დაამტკიცეს „გაეშენ-გტონის ხელშეკრულება.

ბიბლიოთეკა

ფასი 5 კაპ. № 187 (1342)

ყოველდღიური გაზეთი

სამშაბათი, 18 აგვისტო 1925 წ.

სოფლად ჯანმრთელობის საქმის მოწესრიგება

ცენტრი მდგომარეობა იქმნება სოფლის მკურნალობის დარგში. მაგან როდესაც ქალაქები სავსეა უმუშაო ექიმებით, სოფლის მედიცინის საქმე ფერხდება სათანადო პერსონალის არყოფნობით და პირველყოფილია ექიმების ნაკლებობით.

ჩვენ არაფერს ვამბობთ სტატიან. სახელის მქონე ექიმებზე. ასეთებს ქალაქშიაც გვარიანათ ეცხოვრებათ და სოფლისკენ ისე ადვილათ ვერ მოუყვებათ. საქმე ისაა, რომ სოფელს ჯანმრთელობის ახალგაზრდა, უსაქმოთ დარჩენილი ექიმებიც.

ამის მთავარი მიზეზი, თქმა არ უნდა, ის ბევრით მძიმე პირობებია, რომელშიაც უხდებათ ყოფნა ყველა ჯურს სოფლის მუშაკებს და განსაკუთრებით ჯანმრთელობის დარგის წარმომადგენელს.

მართალია ადგილობრივ ბიუჯეტში, კომუნალურ და განათლების საქმეს შემდეგ მესამე ადგილი ჯანმრთელობის ხარჯებს უჭირავთ, მაგრამ ეს მდგომარეობას ბევრათ არ შველის. სოფლის ფიზიკური გაჯანსაღების მთავარ დამაბრკოლებელ მიზეზად მაინც მატერიალურ მხარის მოუწესრიგებლობა და ნივთიერი ხელმოკლეობა რჩება.

საექიმო პერსონალის ხელფასის სიმცირე, შედიკამენტების ნაკლებობა, საავადმყოფოების მოუგვარებლობა, სატრანსპორტო საშვალების არარსებობა და სხვა, ჩვეულებრივი მოვლენაა დღეს ჯანმრთელობის ფრონტზე სოფლად.

არის ადგილები, სადაც ამგვარი მდგომარეობიდან ნაწილობრივ თავის დასაღწევათ ისეთ საშვალებას მიმართეს, რომელიც დაუსრულებელ კუდაბზიკობას ჰქმნის გლეხებსა და ექიმს შორის და რომელიც ფაქტიურათ უსასყიდლო სამკურნალო დახმარების გაუქმებას უდრის.

„ჩვენ ელაპარაკობთ ეგრედ წოდებულ „კერძო პრაქტიკის“ დაკანონებაზე. ქუთაისის მაზრაში სოფლის ექიმს განსაზღვრულ საათების შემდეგ უფლება აქვს ყოველდღიურათ ითრის პრაქტიკათ ისარგებლოს, დაწესებულია არის გასამრჯელოს მინიმუმი—ერთი მანეთი.

ცხადია ასეთ პირობებში გლეხობა, განსაკუთრებით მისი ღარიბი ნაწილი, საექიმო დახმარების გარეთ ჩება და სოფლის მკითხაველის ხელში ვრდება. გარდა ამისა ფულად მოსწავე ექიმი, რომელსაც ხშირათ ჯანსაღი მანეთი გააქვს ლოგინით სნარჩენილ ავადმყოფის ოჯახიდან, ხშირათ ვერ ისარგებლებს ისეთი ლობით და თანაგრძნობით მოსახლეობაში, რაიც აუცილებელ პირობას წარმოადგენს სოფლის მედიცინის საქმისათვის.

ამ ნაირაზე ხშირათ სამართლიან საყოფილებასაც აქვს ადგილი, რაც ერთხელ აღუნიშნავთ ჩვენს კორესპონდენტებს ადგილებიდან.

გარდა ამისა საგრძნობლად აფერხებს სოფლის მკურნალობის საქმეს საექიმო პუნქტების ქსელის სითხელე. ცხადია ისეთ პირობებში, სადაც რამდენიმე ათასიული და ზოგჯერ ათეული ათასი მცხოვრები ერთ საექიმო პუნქტის ამარაა მიტოვებული, ზედმეტია ჯანმრთელობის საქმის ჯეროვანათ დაყენებაზე ლაპარაკი. ამნაირი შემთხვევა კი იშვიათ მოვლენას არ წარმოადგენს ჩვენს სოფლებში.

სპეციალურ საექიმო დახმარებაზე ხომ ოცნებაც არ შეიძლება დღევანდელ მდგომარეობაში. ქბილის, თვალის და სხვა ვიწრო სპეციალობის ექიმები წამლადაც არ მოიპოვება თემებში. მარწუხით მომუშავე ქბილის ექიმებში კი დღესაც პარაკებში საგანგებოთ გამოკურო ძალრობილ ქბილებით ანგარიშობენ თავის „პაციენტებს“.

არანაკლები ადგილი უჭირავს სოფად ჯანმრთელობას საქმის მოუგვარებლობაში ადგილობრივ მუშაკთა ამ საკითხისადმი დაუდევრობას და მის მეორეხარისხოვან მნიშვნელობას ამოცანათ მიჩნევას. არის შემთხვევები, როცა სოფლის მკურნალობის საქმეს ადგილობრივ ბიუჯეტიდან არ ხმარდება სავსებით ის მცირე თანხაც, რომელიც გადადებულია ამ საჭიროებისათვის წინასწარ გამოანგარიშებით.

ამავე დროს ჩვენი სარაიონო საავადმოფოები უმწეო მდგომარეობაში იმყოფებიან, ზოგჯერ ერთისა და იმავე განყოფილებაში მოთავსებული შობიარე ქალი და სულთმობრძავი შინაგან სნეულებით შეპყრობილი ავადმყოფი. ექიმები იძულებულია მძიმე ავათმყოფთან ტალახში და ლაფებში ფეხით იაროს ხშირათ ათი თუ თხუთმეტი ვერსი.

ან და, თუ ეს მოუხერხებელი ხდება, ჭირისუფალს ერთი ვაი-ვაგლახით და გაჭირვებით ურმით მოჰყავს ექიმთან ავადმყოფი.

სო ლოგი სანიტარულ მუშაობის ან პროფილაქტიკური მედიცინის შესახებ ლაპარაკი ხომ ნაადრევია. აქ ჯერ-ჯერობით ვერ წაუყენებით დიდ მოთხოვნილებას ჩვენს ჯანმრთელობის ორგანოებს.

მაგრამ საბჭოთა რესპუბლიკების საერთო მეურნეობრივი და ნივთიერი ზრდა იმის საუკეთესო გარანტიაა, რომ სახალხო ჯანმრთელობის საქმე, რომელიც, ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში მიიწევ შესამჩნევათ გაიზარდა, კიდევ უფრო ჩქარი ნაბიჯით წავა წინ.

ნივთიერი მხარის მოგვარება მთავარი მღალმა ჩვენი ჯანმრთელობის საქმის მტკივნეს მხარეების განსაკურნავათ, მაგრამ ამასთან ერთად არანაკლები მნიშვნელობა ეძლევა იმ ტექნიკურ და სუბიექტიურ ხასიათის შეცდომების გამოსწორებას, რომელსაც ადგილი აქვს დღეს ჩვენს სახალხო ჯანმრთელობის ფრონტზე.

გარდა ამისა საგრძნობლად აფერხებს სოფლის მკურნალობის საქმეს საექიმო პუნქტების ქსელის სითხელე. ცხადია ისეთ პირობებში, სადაც რამდენიმე ათასიული და ზოგჯერ ათეული ათასი მცხოვრები ერთ საექიმო პუნქტის ამარაა მიტოვებული, ზედმეტია ჯანმრთელობის საქმის ჯეროვანათ დაყენებაზე ლაპარაკი. ამნაირი შემთხვევა კი იშვიათ მოვლენას არ წარმოადგენს ჩვენს სოფლებში.

სპეციალურ საექიმო დახმარებაზე ხომ ოცნებაც არ შეიძლება დღევანდელ მდგომარეობაში. ქბილის, თვალის და სხვა ვიწრო სპეციალობის ექიმები წამლადაც არ მოიპოვება თემებში. მარწუხით მომუშავე ქბილის ექიმებში კი დღესაც პარაკებში საგანგებოთ გამოკურო ძალრობილ ქბილებით ანგარიშობენ თავის „პაციენტებს“.

არანაკლები ადგილი უჭირავს სოფად ჯანმრთელობას საქმის მოუგვარებლობაში ადგილობრივ მუშაკთა ამ საკითხისადმი დაუდევრობას და მის მეორეხარისხოვან მნიშვნელობას ამოცანათ მიჩნევას. არის შემთხვევები, როცა სოფლის მკურნალობის საქმეს ადგილობრივ ბიუჯეტიდან არ ხმარდება სავსებით ის მცირე თანხაც, რომელიც გადადებულია ამ საჭიროებისათვის წინასწარ გამოანგარიშებით.

ამავე დროს ჩვენი სარაიონო საავადმოფოები უმწეო მდგომარეობაში იმყოფებიან, ზოგჯერ ერთისა და იმავე განყოფილებაში მოთავსებული შობიარე ქალი და სულთმობრძავი შინაგან სნეულებით შეპყრობილი ავადმყოფი. ექიმები იძულებულია მძიმე ავათმყოფთან ტალახში და ლაფებში ფეხით იაროს ხშირათ ათი თუ თხუთმეტი ვერსი.

ან და, თუ ეს მოუხერხებელი ხდება, ჭირისუფალს ერთი ვაი-ვაგლახით და გაჭირვებით ურმით მოჰყავს ექიმთან ავადმყოფი.

სო ლოგი სანიტარულ მუშაობის ან პროფილაქტიკური მედიცინის შესახებ ლაპარაკი ხომ ნაადრევია. აქ ჯერ-ჯერობით ვერ წაუყენებით დიდ მოთხოვნილებას ჩვენს ჯანმრთელობის ორგანოებს.

მაგრამ საბჭოთა რესპუბლიკების საერთო მეურნეობრივი და ნივთიერი ზრდა იმის საუკეთესო გარანტიაა, რომ სახალხო ჯანმრთელობის საქმე, რომელიც, ამ უკანასკნელ წლების განმავლობაში მიიწევ შესამჩნევათ გაიზარდა, კიდევ უფრო ჩქარი ნაბიჯით წავა წინ.

ნივთიერი მხარის მოგვარება მთავარი მღალმა ჩვენი ჯანმრთელობის საქმის მტკივნეს მხარეების განსაკურნავათ, მაგრამ ამასთან ერთად არანაკლები მნიშვნელობა ეძლევა იმ ტექნიკურ და სუბიექტიურ ხასიათის შეცდომების გამოსწორებას, რომელსაც ადგილი აქვს დღეს ჩვენს სახალხო ჯანმრთელობის ფრონტზე.

ფრილეტონი ინგლისიდან

ინგლისის ახალი საზღვაო პოლიტიკა

(ჩვენი კორესპონდენტისაგან)

ლონდონი, 3 აგვისტო. მთავრობა სჩივის თავის ფინანსიურ ხელმოკლეობაზე, რის გამოც მას თითქო საშუალება არა აქვს წარადგინოს პარლამენტში მუშათა დახმარების პროექტი და ჰენდის კანონპროექტი. ეკონომიის მოსაზრებით იგი სცდილობს, რაც შეიძლება შეამციროს უმუშევართა დარიცხულთა დახმარება. ფინანსიური გაჭირვების გამო მთავრობა ურას ამბობს დროებით მაინც უზრუნველჰყოს მემაღაროეთა ხელფასის მიმიმუმი და ამავე დროს კი მან გადასწყვიტა შეუდგეს ახალ საინჟინრო საზღვაო აღმშენებლობას, რაც იწვევს სახელმწიფოს მხრით უზომო ხარჯებს.

ამის შესახებ მთავრობაში მცირედენ განხეთქილებასაც კი ჰქონდა ადგილი. ეს განხეთქილება სრულიადაც არ იყო პრინციპიალური; ნამდვილათ ეს წარმოადგენდა მთავრობის ზოგიერთ წევრის შუს ამომრჩეველების წინაშე არჩევნების დროს კონსერვატორები შეჰპირდენ განსაკუთრებულ მომვარნეობას და ეხლა კი ამ უზომო ხარჯებმა ვაი, თუ ერთგვარი უკმაყოფილება გამოიწვიოს ამომრჩეველში.

ეს ახალი საზღვაო ხარჯები ნავარაუდევია 58 მილ. გირ. სტერლინგი. მაგრამ, როგორც ყოველთვის, ეხლაც ნამდვილი ხარჯები ბევრად გადასცდება ამ ნავარაუდევ თანხის. სალაშქრებლო ვადა ნავარაუდევია 1925—1930 წწ.-ლმდის. გარდა იმისა, რომ უნდა დამთავრდეს უკვე დაწყებული პროგრამა, ახლად უნდა აშენდეს, 12 კრეისერი, 23 წყალქვეშა ნავი: 1 ჯავშნოსანი და 40-ზე მეტი სხვა და სხვა საჭიროების სამხედრო გემი.

ბაღდენის მთავრობა ბევრათ უფრო შორს წავიდა, ვიდრე მაკდონალდი, რომელმაც თავის მთავრობაში მოქცევისთანავე დამტკიცა 10 ახალი კრეისერის აშენება. ამ გადაწყვეტილებით მთავრობას აშკარათ სურს უზრუნველჰყოს იმპერიალისტებისა და საადმირალოს ხრახვინა შესაძლებელ მომავალ მთავრობის პაციფისტობის წინააღმდეგ.

მაკდონალდისა და ლოიდ ჯორჯის მიერ ამ პროგრამის საწინააღმდეგოთ გაწეული ოპოზიცია წარმოადგენს მხოლოდ საარჩევნო ფანდს და არა გულწრფელ აღშფოთებას. წინააღმდეგ შემთხვევაში მაკდონალდი შარშან მოისხენიდა ზედმეტ შეიარაღების საკითხს და არ გადასწყვეტდა 10 ახალი კრეისერის აგებას. ეს სწორედ მისი დაწყებული საქმეა ეხლა რომ ასე ფართე პროგრამით ვითარდება ბალდენის მთავრობის მიერ.

ვის წინააღმდეგ არის მიმართული ეს შეიარაღება?

მთავრობის ორატორები ბრძანებენ, რომ ყველგან სუფევს მშვიდობიანობა. მაკდონალდი ამბობს, რომ ეს არ არის მიმართული ევროპის რომელიმე სახელმწიფოს წინააღმდეგ. მაშ ვის ვემუქრებით? ამერიკას?—ამბობს ლოიდ ჯორჯი.

მთავრობა კი უპასუხებს—ეს მიმართულია ყოველგვარი საფრთხის წინააღმდეგ, რომელიც კი შეიძლება წარმოიშვას შემთხვევითო.

მართალია, აშკარათ ვერ აღიარებენ, მაგრამ ნამდვილათ კი ეს უზომო შეიარაღება მიმართულია საბჭოთა რესპუბლიკების წინააღმდეგ. ეს ახალი საზღვაო პროგრამა კიდევ უფრო მეტათ აშტაცებს საბჭოთა საწინააღმდეგო ბლოკს ევროპაში, რომლის შექმნასაც ესეთი თავგამოდებით სცდილობს იმპერიალისტური და კაპიტალისტური ინგლისი.

გარდა ამისა ესევე შეიარაღება მიმართულია კოლონიების წინააღმდეგაც, რომლების მორჩილებაც პირდაპირ სასიცოცხლო ინტერესს წარმოადგენს იმპერიალისტურ ინგლისისათვის.

აგრეთვე მიმართულია თვით ინგლისშივე მოსალოდნელ ანტი-იმპერიალისტურ მოძრაობის წინააღმდეგ.

ყველაფერი ეს კი იმის მაჩვენებელია, რომ კონსერვატორული მთავრობა მხოლოდ იმიანობას უწყობს ხელს, რომელიც უქადის კაპიტალისტებს ახალ ომისა და ინტერვენციის შეშფოთებას და ეხმარება ბალდენის მთავრობის მიერ.

პარტუჯრედები და ქვედა პროფორგანოები

ზოგიერთ წარმოებაში პარტ-უჯრედები სცდილობენ განსწონ პროფკოლექტივის მაგიერობა. ხშირია შემთხვევა, როცა ქარხკომის მიერ მოსაგვარებელ საკითხებს სწყვეტს უჯრედის ბიურო, რომელიც ქარხკომს ზოგან უცქერის როგორც თავის საორგანიზაციო დამატებას პარტიულ გადაწყვეტილებათა ცხოვრებაში გასატარებლათ. ზოგჯერ ისეთ წმინდა პროფკავშირულ საკითხებს, როგორც, მაგალითად, დატრებითი შეებულების მიცემა, სტარიფო განაკვეთის დანიშვნა და სხვა, სწყვეტს უჯრედის ბიურო. ხშირათ პარტიული დღე თავისი ლის წესრიგით შესცვლის ხოლმე მუშათა საერთო და სადელეგატო ებებს.

საქარხნო კომიტეტების ფრაქციის არსებობა ყველგან არ არის ნებული სავალდებულოთ. ბოლოს, როფკოლექტივების არჩევნითი წესი ითდება ან აშკარა ან ფარული ინებებით წარმოებაში არსებულ ტუჯრედების მიერ.

ცხადია, ასეთი შეუფერებელი პარტ-ლმძღვანელობა პროფმუშაობაში ულ ერთიან უკარგავს ქვედა პროფორგანიზაციებს სახეს და იგინიც სკარგავენ თავიანთ მნიშვნელობას და ველობას მუშათა მასაში. ამის გამოსობით ზოგიერთ წარმოებაში პარტიო მუშები სხვადასხვა „პროფულ საქმეების გადასაწყვეტად ითანხმებენ არა ქარხკომს, არამედ ჯრედის ბიუროს და ქარხკომის ინისტრატორებს, რომელთაც ბიურო ხშირათ არც მუშათა საერთო მდგომარეობა და საჭიროებანი. ბოლოს ც გამოდის, რომ უჯრედებიც და ქარხკომებიც გამოდიან როგორც ტრესი ადმინისტრატორები და ო მოგორც მუშათა მასების ორგანიზატორები და იდეური ხელმძღვანელები.

ამგვარ გამიჯნულობის უპარტიო მუშების არა სიცოცხლე პროფესიული მუშობის განხორციელებაში, რაც გამოიხატება ქარხკომების მიერ მიწეული კრებებზე დაუსწრებლობაში და სხვა. ამგვარათ ხდება გათიშვა პროფკავშირებსა, ამ „კომუნიზმის სკოლასა“. და მუშათა მასებ შორის. ამასთანავე აქ ხშირად უარყოფითი როლს თამაშობს უჯრედების გაზეთი დებული წარმოდგენა ქარხკომტეტებში. მათში ზოგიერთ ადგილას პარტიულები წარმოადგენენ 70—90 პროცენტს. ამგვარ შემთხვევაში განა თუ მარტო კომუჯრედსა და ქარხკომების მოვალეობანი ირევა ერთმანეთში, არამედ ბიუროსი და ქარხკომის პირადი შემდგენლობაც ირევა უპარტიო მუშების თვალში და წარმოუდგებათ როგორც ერთი მთლიანი ორგანო.

ამიმად ჩვენ უნდა ავიღოთ გადაჭრილი კურსი პროფკავშირების გამოსაცოცხლებლად, თანახმად მეთოხმეტე პარტკონფერენციის გადაწყვეტილებისა, ცეკას დადგენილებისა—შესახებ პარტმუშაობისა საფეიქრო წარმოებაში, და პროფკავშირთა საბჭოს სპეციალურ წერილისა პროფესიულ მუშაობის ხაზის შესახებ, რომ პროფმუშაობის ზემოაღნიშნული ნაკლულოვანებანი სავსებით უნდა მოსპონ, რათაც უნდა დაგვიჯდეს.

უპირველეს ყოვლისა უნდა მივაღწიოთ იმას, რომ კომუჯრედმა ხელი არ მოკიდოს წვრილმანს, ჩაერევის და მზრუნველობას პროფკოლექტივის პრაქტიკულ მუშაობაში. როგორც პარტიის ნაწილმა ქარხანაში და ფაბრიკაში, უჯრედმა პოლიტიკური ხელმძღვანელობა უნდა გაუწიოს პროფესიონალურ მუშაობას, მაგრამ მან არავითარ შემთხვევაში არ უნდა მიითვისოს საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტის ფუნქციები. უკანასკნელი სავსებით დამოუკიდებელი უნდა იქნეს მუშაობაში. ამ მიზნით უმჯობესია ყველა ის კომისიები, რომელთაც წმინდა პარტიული ხასიათი არ აქვთ, შექმნილი იქნეს არა უჯრედთან, არამედ საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტთან. მუშების წარმოებების, წარმოების გაუმჯობესების. წარმოებაში კულტურული მუშაობის ხათანადო სიძღლეზე დაყენების საკითხები შეიძლება შეთანხმებული იქნეს უჯრედსა და საფაბრკო საქარხნო კომიტეტს შორის. ყველაზე უკეთესად ამის მოგვარება შეიძლება საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტების ფრაქციების საშუალებით; ფრაქციების სხდომა რეგულიარულათ უნდა იქნეს მოწვეული.

ასევე რეგულიარულათ უნდა იქნეს ჩატარებული წარმოებაში პროფესიონალური დღე და მუშების სადელეგატო კრებები. ამასთანავე უნდა ვეცადოთ, რომ პროფკავშირების და საწარმოო ხასიათის საკითხების უმრავლესობა წინასწარ გადაწყვეტილი არ იქნეს კომუჯრედის სხდომაზე; ასეთი საკითხები საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტების ფრაქციებმა უნდა გამოიტანონ საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტის სხდომაზე, შემდეგ კი პირდაპირ მუშათა კრებაზე. მაშინ პარტიის წევრებიც სიამოვნებით დაესწრებიან უპარტიოთა საერთო კრებებს, უფრო ახლო მიუდგებიან მუშების საჭიროებებს. მხოლოდ ასეთი გზით იქნება აღდგენილი მუშების ნდობა საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტების მიმართ, და „გადამცემი აპარატი კომპარტიასა და მასებს შორის უფრო ნორმალურათ იმუშაებს.

ს. გ.

ფრილეტონი ინგლისიდან

ინგლისის ახალი საზღვაო პოლიტიკა

(ჩვენი კორესპონდენტისაგან)

ლონდონი, 3 აგვისტო. მთავრობა სჩივის თავის ფინანსიურ ხელმოკლეობაზე, რის გამოც მას თითქო საშუალება არა აქვს წარადგინოს პარლამენტში მუშათა დახმარების პროექტი და ჰენდის კანონპროექტი. ეკონომიის მოსაზრებით იგი სცდილობს, რაც შეიძლება შეამციროს უმუშევართა დარიცხულთა დახმარება. ფინანსიური გაჭირვების გამო მთავრობა ურას ამბობს დროებით მაინც უზრუნველჰყოს მემაღაროეთა ხელფასის მიმიმუმი და ამავე დროს კი მან გადასწყვიტა შეუდგეს ახალ საინჟინრო საზღვაო აღმშენებლობას, რაც იწვევს სახელმწიფოს მხრით უზომო ხარჯებს.

ამის შესახებ მთავრობაში მცირედენ განხეთქილებასაც კი ჰქონდა ადგილი. ეს განხეთქილება სრულიადაც არ იყო პრინციპიალური; ნამდვილათ ეს წარმოადგენდა მთავრობის ზოგიერთ წევრის შუს ამომრჩეველების წინაშე არჩევნების დროს კონსერვატორები შეჰპირდენ განსაკუთრებულ მომვარნეობას და ეხლა კი ამ უზომო ხარჯებმა ვაი, თუ ერთგვარი უკმაყოფილება გამოიწვიოს ამომრჩეველში.

ეს ახალი საზღვაო ხარჯები ნავარაუდევია 58 მილ. გირ. სტერლინგი. მაგრამ, როგორც ყოველთვის, ეხლაც ნამდვილი ხარჯები ბევრად გადასცდება ამ ნავარაუდევ თანხის. სალაშქრებლო ვადა ნავარაუდევია 1925—1930 წწ.-ლმდის. გარდა იმისა, რომ უნდა დამთავრდეს უკვე დაწყებული პროგრამა, ახლად უნდა აშენდეს, 12 კრეისერი, 23 წყალქვეშა ნავი: 1 ჯავშნოსანი და 40-ზე მეტი სხვა და სხვა საჭიროების სამხედრო გემი.

ბაღდენის მთავრობა ბევრათ უფრო შორს წავიდა, ვიდრე მაკდონალდი, რომელმაც თავის მთავრობაში მოქცევისთანავე დამტკიცა 10 ახალი კრეისერის აშენება. ამ გადაწყვეტილებით მთავრობას აშკარათ სურს უზრუნველჰყოს იმპერიალისტებისა და საადმირალოს ხრახვინა შესაძლებელ მომავალ მთავრობის პაციფისტობის წინააღმდეგ.

მაკდონალდისა და ლოიდ ჯორჯის მიერ ამ პროგრამის საწინააღმდეგოთ გაწეული ოპოზიცია წარმოადგენს მხოლოდ საარჩევნო ფანდს და არა გულწრფელ აღშფოთებას. წინააღმდეგ შემთხვევაში მაკდონალდი შარშან მოისხენიდა ზედმეტ შეიარაღების საკითხს და არ გადასწყვეტდა 10 ახალი კრეისერის აგებას. ეს სწორედ მისი დაწყებული საქმეა ეხლა რომ ასე ფართე პროგრამით ვითარდება ბალდენის მთავრობის მიერ.

ვის წინააღმდეგ არის მიმართული ეს შეიარაღება?

მთავრობის ორატორები ბრძანებენ, რომ ყველგან სუფევს მშვიდობიანობა. მაკდონალდი ამბობს, რომ ეს არ არის მიმართული ევროპის რომელიმე სახელმწიფოს წინააღმდეგ. მაშ ვის ვემუქრებით? ამერიკას?—ამბობს ლოიდ ჯორჯი.

მთავრობა კი უპასუხებს—ეს მიმართულია ყოველგვარი საფრთხის წინააღმდეგ, რომელიც კი შეიძლება წარმოიშვას შემთხვევითო.

მართალია, აშკარათ ვერ აღიარებენ, მაგრამ ნამდვილათ კი ეს უზომო შეიარაღება მიმართულია საბჭოთა რესპუბლიკების წინააღმდეგ. ეს ახალი საზღვაო პროგრამა კიდევ უფრო მეტათ აშტაცებს საბჭოთა საწინააღმდეგო ბლოკს ევროპაში, რომლის შექმნასაც ესეთი თავგამოდებით სცდილობს იმპერიალისტური და კაპიტალისტური ინგლისი.

გარდა ამისა ესევე შეიარაღება მიმართულია კოლონიების წინააღმდეგაც, რომლების მორჩილებაც პირდაპირ სასიცოცხლო ინტერესს წარმოადგენს იმპერიალისტურ ინგლისისათვის.

აგრეთვე მიმართულია თვით ინგლისშივე მოსალოდნელ ანტი-იმპერიალისტურ მოძრაობის წინააღმდეგ.

ყველაფერი ეს კი იმის მაჩვენებელია, რომ კონსერვატორული მთავრობა მხოლოდ იმიანობას უწყობს ხელს, რომელიც უქადის კაპიტალისტებს ახალ ომისა და ინტერვენციის შეშფოთებას და ეხმარება ბალდენის მთავრობის მიერ.

რევოლუცია და კონტრ-რევოლუცია ჩინეთში

მუშების დახვრეტა ტიან-ცზინში და შანდუნში

შავრაზმელი გენერლები შეიარაღებული ძალის საშვალებით მიერეკებიან გაფიცულებს სამუშაოზე

პეკინის საზოგადოებრივი ორგანიზაციები აღშფოთებული არიან შავრაზმელ გენერლების გამოსვლით ნაციონალური მოძრაობის წინააღმდეგ

შანხაის პროფსაბჭოს შარუნ გარეშე საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენლის შეთანხმება იაპონელ მრეწველებთან

მუშების დახვრეტა ტიან-ცზინში

პეკინი, 16 აგვისტო. 10 აგვისტოს დაიწყო გაფიცება იაპონიის წარმოებაში „იუნგტა“, სადაც მუშებმა წამოაყენეს გარდა ეკონომიური მოთხოვნილებისა პოლიტიკური ხასიათის მოთხოვნილებებიც.

11 აგვისტოს ლი-ჩუან-ლინმა, ჩან-ძო-ლინის წარმომადგენელმა ტიან-ძინში, აკრძალების მიეიდეს გაგზავნა სამხედრო რაზმი. როდესაც ჯარისკაცები მიეიდენ ნაშენებულ ადგილას, მუშებმა, გადასცეს მათ მიერ დაპატიმრებული იაპონიის ადმინისტრაციის ერთ-ერთ წარმომადგენელი რომელიც მკაცრად ეხვრეტდა მუშებს და განაცხადეს, რომ ჩინელმა ჯარისკაცებმა უნდა დაიცვან ჩინელი მუშები იაპონიის კაპიტალისტებისაგან. მუშებმა სთხოვეს ჯარისკაცებს იაპონიის ადმინისტრაციის დაპატიმრება და დახვრა. მაგრამ სამხედრო რაზმის ხარდლობამ დაიწყო ცემა მუშებს.

ჯარისკაცებსა და მუშებს შორის დაიწყო ხელ-ჩართული ბრძოლა მივიდენ ახალი რაზმები და ატეხეს მუშებს სროლა. მოკლულია 6 მუშა, ბევრია დაჭრილი. 20-ზე მეტი მუშა დაპატიმრებულია.

ხმები შეტაკების შესახებ გავრცელდა ყველა მეზობელ საფეიქრო წარმოებებში, სადაც მუშებმა გამოაცხადეს გაფიცება და წამოაყენეს მოთხოვნილება დაპატიმრებულთა განთავისუფლების და სასისლის დვრის შეწყვეტის შესახებ.

12 აგვისტოს საფეიქრო წარმოების მუშათა პროფკავშირმა მოაწყო მასიური მიტინგი 6.000 კაცის მონაწილეობით. ლი-ჩუა-ლინმა მიტინგის ადგილას გაგზავნა 5000 ჯარისკაცი. რაზმი ალყა შემოარტყა მთელ საფეიქრო რაიონს. ჯარისკაცებს უბრძანეს დაეშინათ თოფები მუშებისათვის.

სროლის დროს მოკლული იქმა 20 კაცი. ბევრი მუშა გადასტა არსში და დაიხრჩო. ბევრია დაჭრილი. მსხვერპლთა საერთო რაოდენობა 60 კაცს აღემატება.

სროლის გათავების შემდეგ დაპატიმრეს 500 მუშა და საფეიქრო რაიონში მცხოვრები სტუდენტები.

მუშების შესაშინებლად ჯარისკაცები ჭუჩებში დაატარებდენ მოკლულ მუშების გვამებს და რამოდენიმე გვამი მიებაღეს კავშირის ბიროს კარებთან. ამავე დროს ჯარისკაცებმა დაიკავეს სტუდენტთა კავშირის გაერთიანებული კომიტეტის და სხვა საზოგადოებრივ ორგანიზაციების შენობები.

დელეგაცია, რომელიც გაგზავნეს ლი-ჩუან-ლინთან, ალარ დაბრუნებულა ფიქრობენ, რომ იგი დაპატიმრებული იქნა.

კანტონის მეზღვაურთა სახლი, სადაც დაბინავდენ გაფიცული მეტვრთავი მუშები, აგრეთვე დაკავებულია სამხედრო ნაწილებს მიერ. ყველას, ვინც გაფიცის რაიონში ჩადის, დაუყოვნებლივ აპატიმრებენ.

პეკინში ჩამოვიდა ტიან-ცზინის მუშათა დელეგაცია, რათა მიიღოს დახმარება საზოგადოებრივ ორგანიზაციების მხრივ და აგრეთვე მოსთხოვოს მთავრობას ჩან-ძო-ლინის გენერალის გადაყენება და დასჯა.

ჩინელ ვილიტარისტების ძალადობა

პეკინი, 16 აგვისტო. სამხედრო ხელისუფლებამ ტიან-ძინში აიძულა წავთსადგურის მუშები განეახლებიათ მუშაობა.

მუშები ჯარისკაცების თანხლებით მიეიყვანეს ნავთსადგურში. სადაც ძალით აშუშავებენ.

გრძელდება გაფიცება საფეიქრო წარმოებებში.

შავრაზმელ გენერალის პროვოკაცია

პეკინი, 16 აგვისტო. ტიან-ძინიდან მიღებულ დამატებითი ცნობების თანახმად, გაფიცების დაწყებისთანავე პოლიციამ ხელი ჩატარებული წარმოებაში პროფესიონალური და მუშების სადელეგატო კრებები. ამასთანავე უნდა ვეცადოთ, რომ პროფკავშირების და საწარმოო ხასიათის საკითხების უმრავლესობა წინასწარ გადაწყვეტილი არ იქნეს კომუჯრედის სხდომაზე; ასეთი საკითხები საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტების ფრაქციებმა უნდა გამოიტანონ საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტის სხდომაზე, შემდეგ კი პირდაპირ მუშათა კრებაზე. მაშინ პარტიის წევრებიც სიამოვნებით დაესწრებიან უპარტიოთა საერთო კრებებს, უფრო ახლო მიუდგებიან მუშების საჭიროებებს. მხოლოდ ასეთი გზით იქნება აღდგენილი მუშების ნდობა საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტების მიმართ, და „გადამცემი აპარატი კომპარტიასა და მასებს შორის უფრო ნორმალურათ იმუშაებს.

ს. გ.

ფრილეტონი ინგლისიდან

ინგლისის ახალი საზღვაო პოლიტიკა

(ჩვენი კორესპონდენტისაგან)

ლონდონი, 3 აგვისტო. მთავრობა სჩივის თავის ფინანსიურ ხელმოკლეობაზე, რის გამოც მას თითქო საშუალება არა აქვს წარადგინოს პარლამენტში მუშათა დახმარების პროექტი და ჰენდის კანონპროექტი. ეკონომიის მოსაზრებით იგი სცდილობს, რაც შეიძლება შეამციროს უმუშევართა დარიცხულთა დახმარება. ფინანსიური გაჭირვების გამო მთავრობა ურას ამბობს დროებით მაინც უზრუნველჰყოს მემაღაროეთა ხელფასის მიმიმუმი და ამავე დროს კი მან გადასწყვიტა შეუდგეს ახალ საინჟინრო საზღვაო აღმშენებლობას, რაც იწვევს სახელმწიფოს მხრით უზომო ხარჯებს.

ამის შესახებ მთავრობაში მცირედენ განხეთქილებასაც კი ჰქონდა ადგილი. ეს განხეთქილება სრულიადაც არ იყო პრინციპიალური; ნამდვილათ ეს წარმოადგენდა მთავრობის ზოგიერთ წევრის შუს ამომრჩეველების წინაშე არჩევნების დროს კონსერვატორები შეჰპირდენ განსაკუთრებულ მომვარნეობას და ეხლა კი ამ უზომო ხარჯებმა ვაი, თუ ერთგვარი უკმაყოფილება გამოიწვიოს ამომრჩეველში.

ეს ახალი საზღვაო ხარჯები ნავარაუდევია 58 მილ. გირ. სტერლინგი. მაგრამ, როგორც ყოველთვის, ეხლაც ნამდვილი ხარჯები ბევრად გადასცდება ამ ნავარაუდევ თანხის. სალაშქრებლო ვადა ნავარაუდევია 1925—1930 წწ.-ლმდის. გარდა იმისა, რომ უნდა დამთავრდეს უკვე დაწყებული პროგრამა, ახლად უნდა აშენდეს, 12 კრეისერი, 23 წყალქვეშა ნავი: 1 ჯავშნოსანი და 40-ზე მეტი სხვა და სხვა საჭიროების სამხედრო გემი.

ბაღდენის მთავრობა ბევრათ უფრო შორს წავიდა, ვიდრე მაკდონალდი, რომელმაც თავის მთავრობაში მოქცევისთანავე დამტკიცა 10 ახალი კრეისერის აშენება. ამ გადაწყვეტილებით მთავრობას აშკარათ სურს უზრუნველჰყო

ქართველ ხალხთა მეგობრობის ორდენოსანი

ორგანიზაციის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო

დაარსდა 1921 წლის 25 თებერვალს

ამ ნომერში 4 გვ.

ბრძოლა ნაყოფიერებისთვის

ნიადაგის ნაყოფიერების ამაღლების ღონისძიებათა ეფექტურობა

ახალციხე, 16 ნოემბერი. ჩვენი რაიონის სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობა ძირითადად ნიადაგის ნაყოფიერებაზეა დამოკიდებული. ამიტომ ნიადაგის ნაყოფიერების ამაღლებას ჩვენთან დიდ ყურადღებას აქცევენ.

ბოლო წლებში ნიადაგის ნაყოფიერების ამაღლების მიზნით ბევრი ღონისძიება ჩატარდა. ამ მხრივ განსაკუთრებით აღსანიშნავია ნიადაგის ქიმიური მელიორაცია. ამ ღონისძიების ჩატარებამდე ნიადაგის ანალიზის საფუძველზე ზუსტად ვადგენთ, თუ რა ნივთიერებები აკლია ნიადაგს და რა ოდენობით. ამის შემდეგ ვიწყებთ ნიადაგის ქიმიური მელიორაციის ჩატარებას.

ნიადაგის ნაყოფიერების ამაღლების ერთ-ერთი ეფექტური ღონისძიებაა ნიადაგის ორმაგი ან სამმაგი სუპერფოსფატით გამდიდრება. ამ ღონისძიების ჩატარებით ნიადაგში ფოსფორის შემცველობა ორჯერ ან სამჯერ მატულობს

ვაჭრობა-მრეწველობის პალატის ახალი ხელმძღვანელობა

ბათუმი, 17 აგვისტო. ვაჭრობა-მრეწველობის პალატის საერთო კრებამ, რომელიც 15 აგვისტოს შედგა, პალატის ახალი ხელმძღვანელობა აირჩია. პალატის თავმჯდომარედ ამოირჩიეს ამხ. ნ. ბერიძე, ხოლო მისი მოადგილეები — ამხ. ამხ. ა. ნაკაშიძე და ა. ჯანაშია. პალატის ახალ ხელმძღვანელობას ვაჭრობა-მრეწველობის ორგანიზაციების წარმომადგენლებისაგან შემდგარი საბჭო ეხმარება.

ბათუმის ნავსადგურის ახალი ხელმძღვანელობა

ბათუმი, 17 აგვისტო. ბათუმის ნავსადგურის ახალი ხელმძღვანელობა ამ დღეებში აირჩიეს. ნავსადგურის მმართველობის თავმჯდომარედ ამოირჩიეს ამხ. ა. ნაკაშიძე, ხოლო მისი მოადგილეები — ამხ. ამხ. ა. ჯანაშია და ა. ბერიძე. ნავსადგურის ახალ ხელმძღვანელობას ნავსადგურის მუშათა ორგანიზაციის

პარტიული ცხოვრება

ახალგაზრდობის 11-ე საერთაშორისო დღის ჩატარების გეგმა

1. ქალაქად

1. ახალგაზრდათა მე-11 საერთაშორისო დღის ჩასატარებლად საქალაქო, საოლქო და სამხარო ცენტრებში შედგეს კომისია შემდეგი შემადგენლობით:

ალ. კ. კ. კომიტეტის მდივანი—თავმჯდომარე, კოლეგიის განყოფ. გამგე, წარმომადგენლები პარტკომიდან, ქალთა განყოფილებიდან, პროფბიუროებიდან, ჯარის ნაწილებიდან, პიონერთა ბიუროებიდან.

2. კომისია თავისი მახრის ან ოლქის პირობებთან შეფარდებით იმუშავებს დღესასწაულის ჩატარების დაწვრილებითი გეგმას.

3. მოსამზადებელი კომპანია დაწყებული იქნეს 25 აგვისტოდან.

4. კომკავშირის კლუბებში და მუშათა კლუბის ახალგაზრდათა სექციები ამთავითვე იწყებენ შესაფერ მზადებას დღესასწაულისათვის. (ახ. მოძრაობის შესწავლელი წრეები აღრმავებენ მუშაობას, ემზადებიან საღამო-წარმოდგენებისათვის, ამუშავებენ შესაფერ პროგრამას. ამზადებენ პლაკატებს, ლოზუნგებს და სხვადასხვას).

5. პროფკოლექტივებმა საფუძვლიანად უნდა დაამუშაონ ორი თემა: ა) ახალგაზრდათა საერთაშორისო მოძრაობის ისტორია და ბ) მე-11 საერთაშორისო დღის ამოცანები.

6. უჯრედების სხდომებზე დაისვას საკითხი ახალგაზრდათა მე-11 საერთაშორისო დღის შესახებ, მისი ლოზუნგების გაცნობის და პრაქტიკული ღონისძიებათა გადადგმის მიზნით.

7. პარტიულ კომიტეტებთან შეთანხმებით ერთიან პარტიულ დღეს უჯრედების სხდომებზე დაისვას საკითხი ახალგაზრ. საერთაშორისო დღის მნიშვნელობასა და ამოცანების შესახებ. (დასაშვებია უჯრედების გაერთიანებული კრებების მოწვევა).

8. 5 სექტემბერს საღამოთი წარმოებებში, მუშათა კლუბებში მოწყობილი იქნეს კომკავშირელების, პიონერების, მუშა-მოსამსახურეების და პარტიულების საერთო კრებები, რომელზედაც გაკეთდეს მოხსენება ახალგაზრდათა მე-11 საერთაშორისო დღის შესახებ.

9. თვით 6 სექტემბერს ეწყობა ახალგაზრდობის (კომკავშირელნი, პროკავშირთა ახალგაზრდა წევრები, პიონერები და მოსწავლე ახალგაზრდობა შეძლების დაგვარად) დემონსტრაცია.

10. დღესასწაულისათვის სიცხოველის მისაცემათ სასურველია იქ, სადაც შესაძლებელი იქნება საღამოთი ჩარაღდნებით სვლა, ქალაქის იღიუმინაცია და სხვ.

11. ამ დღეს შეფეგმა უნდა გაგზავნონ თავისი წარმომადგენლები სოფლებში, ხოლო სოფლებიდან სასურველია გლეხური ახალგაზრდობიდან დელეგაციის მოწვევა.

12. ფიზკულტურის წრეები აწყობენ უფასო გამოსვლებს და აქტიურ მონაწილეობას იღებენ დღესასწაულის ჩატარებაში.

18. საღამოთი მოეწყოს სპექტაკლები მოკლე სიტყვით (კომკ. კლუბებში, მუშათა კლუბებში და ბაღებში).

2. სოფლად.

14. ახალგაზრდათა მე-11 საერთაშორისო დღის ჩატარების სოფლად ხელმძღვანელობენ რაიკომები, თემკომები და უჯრედის ბიუროები.

15. თემის პროფკოლექტივის სხდომაზე ირჩევა საკითხი: ახალგაზრდათა საერთაშორისო დღე.

16. ეს მოხსენება გადატანილი უნდა იქნას უჯრედების სხდომებზე, რომლებიც გაარჩევენ მას ლოზუნგების გაცნობის და პრაქტიკული წამოწყების გადადგმის თვალსაზრისით.

17. უჯრედები ჯამს უკეთებენ წ. კ. უცოდინ. ლიკვიდაციისათვის წარმოებულ მუშაობას და ისახავენ მომავალ ამოცანებს ამ დარგში.

18. ქოხ-სამკითხველოებში იწყებენ ორი კვირით ადრე მზადებას ამ დღისათვის (დრამ-წრეები, მომღერალთა წრეები, ლიტერატურის შეკრება ამ დღის შესახებ და სხვა.).

19. 6 სექტემბერს თემის ცენტრებში ეწყობა თემის მთელი ახალგაზრდობის მასიური კრება, (ესწრებიან მუშები და პიონერები) რომელზედაც კეთდება მოხსენება ახალგაზრდათა საერთაშორისო მოძრაობაზე და მე-11 საერთაშორისო დღეზე.

20. საღამოსთვის ცენტრებში (შესაძლებელია დიდ სოფლებში) მოეწყოს უფასო საღამოები, მოკლე შესავალი სიტყვით დღის მნიშვნელობაზე.

21. გამართულ უნდა იქნას ფართე გასართობები (სიმღერა, ბურთაობა, ფიზიკური ვარჯიშობა.).

***

22. მასიურ კრებებზე სასურველია გამოვიდენ მოსწავლეები, უპარტიო ახალგაზრდები, უპარტიო გლეხები და პიონერები.

23. კომკავშირის და საბჭოთა და პარტიულ ბრესში დაწყებული იქნება კამპანია ახალგაზრდობის მე-11 საერთაშორისო დღის ლოზუნგების გარშემო.

24. ამ დღისათვის ადგილებზე საჭიროა კედლის გაზეთის მოსამზადებლად სპეციალური ნომერის გამოშვება.

25. 6 სექტემბერს მოეწყოს პიონერთა საზეიმო გადარიცხვა კომკავშირში.

განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს აგრედვე ქალიშვილთა და მოჯამაგირეთა მიდებას კომკავშირში.

ამ. ა. ლ. კ. კ. ტ. კ. მდივნის მაგიერ გეურკოვი.

ს. ა. ლ. კ. კ. ცეკა პოლიტგამის განყოფილების გამგის მაგიერ ძიგრაშვილი.

სოფლის კომუნისტების მოვალეობა

სოფლად მუშაობის გაცხოველების, კერძოდ კი მასზედ ხელმძღვანელობის შესახებ, მე-14-ე პარტკონფერენციის შედეგებზე მოხსენების გაკეთების დროს ამხ. სტალინმა აღნიშნა, რომ „ჩვენ ახლა გვჭირდება არა მაქსიმალური იძულება, არამედ მაქსიმალური მოქნილობა, როგორც პოლიტიკაში, ისე ორგანიზაციაში... კომუნისტებმა სოფლად ადმინისტრაციული მხარეები გამგეობის მაბინძურებლის ფორმებზე უარი უნდა სთქვან. არ შეიძლება დავიმაყოფილოთ მარტო განკარგულებებით გლეხობის მიმართ. საჭიროა შევეჩვიოთ გლეხების თანდათანობით აღზრდას, ამისათვის არ უნდა დავხმაროთ ბრიც დრო და არც ძალღონე“.

ამას გარდა გლეხობაზე სწორ ხელმძღვანელობის გასაწევად პარტიამ საჭიროდ მიიჩნია, რომ სოფლის კომუნისტებმა კარგად იცოდენ ისიც, თუ როგორ შეიძლება გლეხები მეურნეობის პირობების გაუმჯობესება, გლეხობისათვის სასარგებლო რჩევა-დარიგების მიცემა.

გლეხობას უნდა გაეწიოს დახმარება; აუცილებელია საბჭოების მუშაობის გაცხოველება, უპარტიოთა აქტივის შემოკრება, კოოპერაციის ხელმძღვანელ ორგანოებში უპარტიოთა ჩაბმა და სხვა.

მაგრამ რა არის საჭირო ყოველივე ამის მისაღწევად?

პირველ ყოვლისა საჭიროა აეწიოთ სოფლის კომუნისტების კულტურული და პოლიტიკური განვითარების დონე. პარტიის რიგებში არიან წ. კ. უცოდინარი ამხანაგებიც მომავალ ზამთრის პერიოდში ამის ლიკვიდაცია უსათუოდ უნდა მოხდეს.

ხელმძღვანელობის ერთ უმთავრეს საშუალებათ მიჩნეულია გაზეთი, მაგრამ მისი როლი ზოგიერთს ჯერ კიდევ არა აქვს შეფასებული. მაგალითად რუსეთში უჯრედის ერთერთ მდგომარეობა განაცხადა, რომ „გაზეთი არ გვინდა, უიმისოდ წყნარად ცხოვრობთ: გლეხები თუ წაიკითხავენ, მოგვცემენ მრჩევლ შეკითხვებს და ჩვენ ვერ უპასუხებთ“. ჩვენშიც ცუდად სწარმოებს გაზეთების გამოყენება: სოფლად (შეიძლება) არიან ისეთი კომუნისტები, რომლებიც ზედელეთ გადაათვალიერებენ ან სულ არ კითხულობენ გაზეთს და მას იყენებენ მხოლოდ თამბაქოს ქაღალდის მაგიერად და სხვა ასეთ დანიშნულებისათვის. თვითეულ კომუნისტს უნდა შევაგნებინოთ, რომ საჭიროა ტერწილ-გაზეთების და წიგნების დაბეჭდითობითი კითხვა.

რაც შეეხება სოფლად გაზეთების მიწოდების საქმეს ის ერთხელ და სამუდამოდ უნდა მოგვარდეს.

თვითგანვითარებისათვის სოფლის კომუნისტმა საკმაო დრო უნდა გადასდოს. სოფლის კომუნისტი ზაბთრის პერიოდში უნდა დაეწაფოს მოძრავ პოლიტ-სკოლებში და პოლიტ-წრეებში მეცადინეობას. მხოლოდ პოლიტიკურად მომზადებული კომუნისტები ღირსეულად უხელმძღვანელებენ სოფელს.

ასეთივე მნიშვნელობა აქვს აგრონოდნის შეძენას. დღეს, ძალიან ხშირად, სოფლის კომუნისტები გაურბიან ქოხ-სამკითხველოებთან არსებულ აგრო-წრეებში მეცადინეობას, აგრონომების მასსიური საუბრების მოსმენას, რადგან მათ ჰგონიათ, რომ ეს მარტო უპარტიოთა საქმეაო. ცხადია, უპარტიოთა მასსა უნდა ჩავაბათ კულტურულ საქმიანობის ფერხულში, მაგრამ კომუნისტებმაც აქტიური მონაწილეობა უნდა მიიღონ კერძოდ ქოხ-სამკითხველოს მუშაობაში. კულტურულ-განმანათლებელ მუშაობას სოფლად ესაჭიროება ხელმძღვანელობა, ათგილობრივად მომუშავე პარტამხანაგების გარეშე კი ამის გატარება შეუძლებელია.

სოფლის კომუნისტების მიერ განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს აგრედვე გაუმჯობესებულ იარაღების კოლექტიურად შეძენას და გამოყენებას, არხების გაყვანას, საწარმოო კოოპერაციის ჯგუფების შეკრებას და სხვა.

მაგრამ ყოველივე ამის მისაღწევად ყველაზე მეტად საჭიროა, რომ სოფლის კომუნისტებმა ეს ამოცანები ჯერ თვითონ გაითავისონ, რომ ისინი ყოველ ნაბიჯზე ხედავდნენ მათ ხელმძღვანელობის აუცილებლობას.

წ. კ. უცოდინარობის ლიკვიდაციისათვის

ყველასათვის ცხადია, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაციას ჩვენი ქვეყნის კულტურული და ეკონომიური წარმატებისათვის.

ცოდნა ძალაა და თუ ეს ძალა არ არის საზოგადოების ხელში, მაშინ შეუძლებელია სოციალიზმის შენება. ჩვენმა ბელადმა ლენინმა წამოაყენა ლოზუნგი—„ოქტომბრის რევოლიუციის ათი წლის თავზე არ უნდა იყნეს არც ერთი წერა-კითხვის უცოდინარი“. ბელადის ამ ანდერძის განხორციელებაში ყველა პატრიოსანმა მშრომელმა აქტიური მონაწილეობა უნდა მიიღოს.

მართალია, ჩვენში არსებობენ წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაციო პუნქტები, მაგრამ თუ ამ პუნქტების ხელმძღვანელებს დროზე არ მივეცით ხელფასი, არ მივაწოდეთ სასწავლო ნივთები, არ აღმოუჩინეთ რეალური დახმარება, მაშინ უცოდინარობის ლიკვიდაციისათვის ბრძოლა ნაყოფს ვერ მოიტანს. სწორედ ამით არის გამოწვეული წ. კ. უცოდინარობასთან ბრძოლის სისუსტე.

ლენინი კომკავშირის სრულიად რუსეთის მესამე ყრილობაზე ამბობდა: „თქვენ იცით, რომ ჩამორჩენილი რუსეთის გადაქცევა განათლებულ ქვეყნად ერთბაშად შეუძლებელია, მაგრამ თუ ამ საქმეს ხელს მოჰკიდებს კომუნისტური ახალგაზრდობა, თუ ყოველი ახალგაზრდა იმუშავებს ყველას სასარგებლოდ, მაშინ თქვენს კავშირს ექნება უფლება იწოდოს კავშირად კომუნისტური ახალგაზრდობისა“.

ჩვენი ქვეყნის კულტურულად დაწინაურების სფეროში წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაცია მეტად მნიშვნელოვანი ნაბიჯია, და ამ საქმეში ყოველმა კომკავშირელმა თავისი წვლილი უნდა შეიტანოს. კომკავშირის ორგანიზაციამ ყოველწლიურად ხელი უნდა შეუწყოს ხელისუფლების ყოველ ნაბიჯს უცოდინარობასთან ბრძოლაში. ჩვენში არსებობს წერა-კითხვის უცოდინარობასთან მებრძოლი საზოგადოება (წურკუმსი), რომლის წევრად აუცილებლად უნდა ითვლებოდეს ყოველი კომკავშირელი, როგორც საზოგადოების აქტიური წევრი.

ქ. შ—ია.

წერილები ადგილებიდან

საგლეხო კედლის გაზეთის გამოშვება

ამას წინად საგარეჯოს თემის პარტკომმა გამოსცა სასოფლო-საგნეთო კედლის გაზეთი „საგარეჯოს თემის მოამბე“-ს სახელწოდებით. ეს გაზეთი გამოდის კვირაში ერთხელ და ეგზარქება თემის ყველა სოფლებს. თემის გეგზაკაცობა ამ გაზეთის გამოშვებას დიდის ყურადღებით შეხვდა, რადგან მას მიეცა შესაძლებლობა კედლის გაზეთში ფართოდ გაეშუქებინა ადგილობრივი ცხოვრების ყველა ის საჭირბოროტო და მტკივნეული საკითხები, რომლებიც თავის მხრივ მოითხოვენ ჯერ-ჯერობით ყურადღებას. ჩვენ დრმად ვართ დარწმუნებული, რომ ეს გაზეთი პირნათლად შეასრულებს თავის ამოცანებს და სავსებით გაამართლებს თავის არსებობასაც.

ალ. ბედიაშვილი.

ქალთა შორის მუშაობა

უნდა აღინიშნოს, რომ ქალთა შორის მუშაობა კოკის თემში (ზუგდიდის მაზრა) საგრძნობლად მოისუსტებს. უმთავრესი მიზეზი ამისა კი იმაში მდგომარეობს, რომ მაზრის ქალთა განყოფილება ვერ სდგას თავისი დანიშნულების სიმაღლეზე. უკანასკნელი ვერ უწევს სათანადო ხელმძღვანელობას კოკის თემში მომუშავე ქალ-ორგანიზატორს: მუშაობის საწარმოებლად, არ უგზავნის საჭირო სახელმძღვანელოებს და დებულობს არავითარ ზომებს ამ მუშაობის გაღრმავებისათვის და ხელის შემშველ პირობების აღმოსაფხვრელად და სხვ. საჭიროა ამ გარემოების მიქცეს სერიოზული ყურადღება.

დ. ი—ანი.

ახალგაზრდათა კომუნისტური ბეჭდვა

ქ. ოზურგეთში.

უკანასკნელი ციფრების მიხედვით ოზურგეთის მაზრის კომკავშირის ორგანიზაცია ითვლის 120 უჯრედს 3500 კომკავშირელით. პარტიული კადრი კომკავშირში ძალიან სუსტია. მთელს ორგანიზაციაში მხოლოდ 27 პარტიული წევრია. ამას გარდა ანგარიში სამაზრო კომიტეტმა და ნება დართო ყველა უჯრედებს გადარიცხოს 200 წევრი თავისი აქტივისა პარტიის რიგებში. აქედან ნაწილი დღეს უკვე სამაზრო კომიტეტის მიერ დამტკიცებულია, ხოლო ნაწილი გადაგზავნილია ს. კ. პ. ც. კომიტეტში დასამტკიცებლად. აქ ისიც უნდა აღვნიშნოთ, რომ ამ უკანასკნელი ორი თვის განმავლობაში კავშირის რიგებს მოემატა 800 ახალგაზრდა. რაც შეეხება პარტხელმძღვანელობას კომკავშირის უჯრედებზედ როგორც ცენტრში, აგრედვე რაიონებში და თემებში,—ის უმეტესწილად ამისდა მიხედვით, თუ რამდენად იზრდება პარტიული კომკავშირში.

ბარტკორი მ. ნ—ძე.

მაშინდელი და ეხლანდელი დელეგაცია

(შთაბეჭდილებანი)

გერმანული ენის ცოდნამ მარგუნა შემთხვევა დამეყო ძვირფას სტუმრებთან რამოდენიმე დღე და გავცნობოდი მათ დაახლოებით.

ბერეთვე შემთხვევა მქონდა ახლობელ დამოკიდებულებაში ვყოფილიყავი მემშვევიების დროს, საქართველოში ჩამოსულ სოციალისტურ დელეგაციასთან.

მაშინ ვიყავი უფროსი საგანგებო მატარებლისა, რომლითაც დადიოდნენ დელეგატები, და მებარა დელეგაციის გამოკვების და მოვლის საქმე.

დღეს კი დავყევები მუშა დელეგატებს, როგორც თარჯიმანი.

დაუწყე შედარება პირველსა და ეხლანდელ დელეგაციებს და იმ გარემოებას, თუ როგორ დაუხვდით მაშინ დელეგატებს მენშევიკები და როგორ დაუხვდენ დღეს.

სოციალისტური დელეგაცია მენშევიკების დროს შესდგებოდა სულ 18 კაცისაგან და მათ ჩვენ დავატარებდით შვიდ-რვა დიდ ვაგონში—საგანგებო სწრაფი მატარებლით, რომელსაც ჰქონდა უპირატესობა ყველა სხვა მატარებლებზე. სპეციალური ვაგონი რესტორახი ხუთი-ექვსი ლაქია-მზარეულით, დელეგაციას აცილებდენ თითქმის ყველა ჩვენი მაშინდელი მინისტრები.

იმდროინდელ გაჭირვებულ ეკონომიურ პირობებში ეს მატარებელი ძვირად გვიჯდებოდა, მაგრამ მიუხედავად ამისა ჩვენ არ ვერიდებოდით არავითარ ხარჯს და საჩუქრებს.

ახლა ვნახოთ როგორ მოგზაურობენ დღეს მუშა დელეგატები!

საგანგებო მატარებელზე, ვაგონრესტორანზე აქ ლაპარაკიც მეტია. თითო დელეგატს აქვს ვაგონში საწოლი ალაგი. მიდიან ჩვეულებრივი მატარებლით. დელეგატები 19 კაცია, ერთი შვილდაკი ქალი თავისი საბუღდაფ მიჰქონდათ. და რამდენიმე თარჯიმანი.

კაგონის გამცილებელი ბრუნავს ხანგრძლივ შესახებ, რომელსაც დილობით შემოაქვს დელეგატებთან ჩაი, ბურდ და კარაქი ანუ კვერცხი და დელეგატების პატივისცემა მოგზაურობის დროს.

სადილათ მივდიგართ წითელ სადგურში და ვსადილობთ 35 მ. ფულით. დელეგატებს ახლავს ერთად ერთი გიორგი უცრუცაშვილი პროფკავშირებიდან. ბორჯომში „წითელ სასადილოში“ სადილის დროს მოსამსახურენი ჩვენ გვაცილებენ და კვლავ მესიდილეთ, ცოტა არ იყოს, სადილი დაუგვიანდათ. ამისათვის ამხ. ცურულაშვილი შეწუწავს, რომ ჩვენს გამო ხომ არ დაუგვიანებენ კერძთ პირით.

მე ვეტყობა, რომ უღვინოთ სადილი არ ეგებინებათ ზოგ დელეგატებს, მაგრამ ამას ამხ. გიორგი არ აქცევს ყურადღებას.

წყდერს, ბაკურიანსა და არაზინდოში ვსადილობთ ან „წითელ სასადილოში“, ან დასასვენებელ სახლში ისე, როგორც აქ მყოფი მუშები. ამნაირად უნდა ვაღიარო, რომ ვერ ვნახე ვერსად გადაჭარბებანი არის დახვედრა, პატივისცემა ამხანაგური.

საქმიანობა, ამმაურება, ეკონომიური ეტყობა დღევანდელ დელეგაციასაც და მის დამხდურებსაც.

ზოგ დელეგატს უნდა დაისვენოს „არაზინდოში“, მაგრამ თავმჯდომარე ამხ. ბეკი მოაგონებს დელეგატებს, რომ მაშინ ისინი ვეღარ ჩასწრებენ მოსკოვში სხვა ამხანაგ დელეგატებს.

ვინაიდან დელეგაციაში შედიოდნენ—ს. დე-ბი, კომუნისტები და და უპარტიონი,—თითქმის ყველა საკითხი იწვევს შეჯახება-კამათს და მოხოლოთ კენჭის ყრით სჩრიან ამა თუ იმ საკითხს და შემდეგ შეაქვთ საქმეში.

ამნაირათ, თქვენ ხედავთ ნამდვილ მუშებს, დიდის ვაი ვაგლახის შემდეგ ჩვენში საქმისთვის, ნამდვილი ამბავის გასაგებათ, ჩამოსულებს.

რა მოგწონთ ჩვენში ყველაზე უფრო?—ეკითხება ბევრი ამხანაგი გერმანელ მუშა დელეგატებს.

„მოგვწონს საბჭოთა რესპუბლიკებში პიონერთა ორგანიზაციები, ახალგაზრდობის აღზრდა... მოგვწონს საბჭოთა აღმშენებლობითი მუშაობა... თქვენი ელსადგურები, რკინის გზები შარა გზები და სხვა.. მოგვწონდეს თქვენი დასასვენებელი სახლები მუშებისათვის... ასეთი დასასვენებელი სახლები ევროპას თუ აქვს, იქ ბურჟუა-მდიდრები ისვენებენ.

ეს თქვენი დასასვენებელი სახლები უკვე დასაწყისია სოციალისტურათ, ძმურათ, მეგობრულათ ცხოვრებისა—ამბობს დელეგატი ამხ. ბენეიცი..

განსაკუთრებულ ყურადღებას იპყრობს დელეგატების მხრით „არაზინდოო“. ამასთანავე თავში, თვალწარმტაცე, აუზერელ ბუნების სამფლობელო, წამოუკიმით მშვენიერი სანატორიები, ყოველივე საჭირო მოწყობილობით. მოუყრიათ თავი სამასამდე ხელებდაკოჭილ მუშებს და ისვენებენ, თამაშობენ, ნავარდობენ, ღონეს იძიენენ, რათა უფრო მეტად, უფრო მუკაითად განაგრძონ დაბრუნებისას მუშაობა და კიდევ ააგონ ასეთი და არაზინდოები. თუ ეხლა სამსი მუშა ისვენებს, შემდეგ სამი ათასსა და მეტსაც დაისვენებს.

დავათვალიერეთ მთელი შენობა. დაბოლოს შევგვაყვანეს ერთ დიდ დარბაზში, როცა იგრიალა მუსიკამ—სიმებიანმა კონცერტმა—მწყობრათ, ლამაზათ.

დარბაზი სავსე დაგვიხვდა არაზინდოს საზოგადოებით. მხოლოდ დელეგატებისთვის იყო ცარიელი ალაგები დატოვებული.

„ეს სუფთად ჩაცმული საზოგადოება დავიჯერო სულ მუშებია“!.. ჩამიჩურჩულებს დელეგატი ს.-დ-ტი ვინერტი. (ეს მინერტი უკიდურესი ულმეტესია და ის შედამ ოპოზიციაში უყვდას დელეგაციას).

აქ—ამ სოციალისტურ სახლში ბურჟუები ვერ მოვლენ, ვაძლევ პასუხს. და ეს ურწმუნო მინერტიც კი გაოცებული რჩება და მისი ოპოზიციონერობა, მენშევიკებისადმი გამოჩარჩლება სუსტდება, ნელდება...

ახლოვდება გამოთხოვების დრო. „რა ძნელია ასეთი მშვენიერი ადგილის, ასეთი მონათესავე მასპინძლების დატოვება“,—ამბობენ დელეგატები, მაგრამ მეტი გზა არაა. „აქ ჩვენ კიდევ ჩამოვალთ“,—იძახიან დელეგატები, ჩამოვალთ დასასვენებლათ გერმანიის გასაბჭოების შემდეგ“. და თხოულობენ სახლის წყნეს, რათა ყველამ ხელი მოაწეროს, თავისი აქ ყოფნა აღნიშნოს.

ხ. დოლიძე.

ტყიბულის ქვანახშირი

ტყიბულის ქვა-ნახშირი თავისი ხარისხით მეტად მდარეა. ამასთ მიზეზი იმაში მდგომარეობს, რომ ამოღებული ქვანახშირის მთელი რაოდენობის 45 პროცენტი შესდგება ფხვნილი ნაწილისაგან, რომელიც აქამდე ცუდი გამოსაყენებელი იყო და უმეტეს შემთხვევაში უბრალოდ იკარგებოდა, რაც ტყიბულის ქვანახშირის ექსპლოატაციას დიდათ აფერხებდა.

ტყიბულის ქვანახშირის უმთავრეს მომხმარებლათ აქამდე ითვლებოდნენ ამიერ-კავკასიის რკინის გზები. 1924 წლის პერიოდში კი გამონახულ იქნა მსგავსი მომხმარებელი—„ნოვოროსცემენტი“-ს სახით, რომელიც ამ ფხვნილს იყენებს ცემენტის დამზადებაში, როგორც მტვერს. აქამდე ტყიბულის ნახშირი ძალიან დაბალ ფასებში იყიდებოდა; ამის მიზეზი ის იყო, რომ მისი გადაზიდვის (ტრანსპ.) საფუთო გადასახდის რაოდენობა და სხვა ხარჯები ორჯერ აღემატებოდენ ნახშირის თვითღირებულებას.

ამის გამო აუცილებელი საკითხი სათანადო ორგანოებთან ფასების მოწესრიგების შესახებ, რასაც შედეგად მოჰყვა შემდეგი: რკინის გზამ შეამცირა ფრახტი 0,8 კაპიკით, საბჭოთა სავაჭრო ფლოტმა—საზღვაო ფრახტი—0,5 კაპ., საფუთო გადასახადი შემცირებულ იქნა 0,18 კ. და ავრეთვე შემცირდა დატვირთვა-გადმოტვირთვის ხარჯები. ამის შემდეგ 1925—26 სამეურნეო წლისათვის დაიდვა მეორე ხელშეკრულება „ნოვოროსცემენტ“-თან ერთი მილიონი ფუთი ნახშირის მიწოდებაზე.

ქვა-ნახშირის ხარისხის გაუმჯობესება.

საქართველოს სახალხო მეურნეობის ელექტროფიკაციასთან დაკავშირებით ისმება საკითხი—რა უნდა გაკეთდეს ტყიბულის ქვანახშირის მრეწველობის გასუმჯობესებისათვის.

ტყიბულის ქვანახშირზე მოთხოვნილების გასადიდებლათ, მიღებული ცდები და მისი ხარისხის გაუმჯობესებისათვის. სამისო საშუალება გამონახულია. ეს არი ქვანახშირის ბორკეტებათ ქცევა და მისგან კოქსის მიღება, ე. ი. მეორე ხარისხოვან მასალების გამოყოფა და აგრეთვე მისი მტვერის გამოყენება საწვავად. ცდები ამ მიმართულებით უკვე დაწყებულია. დონის მაღაროების ქიმიურ ლაბორატორიაში იგი აწარმოება პროფესორმა კრამმა. ცდებმა სასურველი შედეგები გამოიღო.

ეს ცდები ჯერ კიდევ დამთავრებული არ არის და იგი გაგრძელდება თბილისში და თუ ეს ცდები გამართლებენ იმედებს, ტყიბულის ქვანახშირისათვის იშლება ბრწყინვალე მომავალი გასაღების გაფართოებისა და თვითღირებულების შემცირებისა.

საერთო მარაგი ტყიბულის ქვანახშირისა ნაკარიუდევია ხუთი მილიარდი ფუთის რაოდენობით. მოკლე დროში ამოიღება 35,000,000 ფუთი ამჟამად ექსპლოატაციაში მყოფ უბნებიდან; ახლო მომავალში კი დაიწყება მუშაობა ახალი, საბურღავი მეთოდით და გაიხსნება ახალი ფენები, რომლებიდანაც მივიღებთ 177,000,090 ქვა-ნახშირს უკეთესი ხარისხისას.

ბასალები.

მომავალ წელს განზრახულია 5,400,000 ქვა-ხახშირის გასაღება წელს უკვე ამოღებულია 3,300.000 ფუთი და წლის ბოლომდე ეს რაოდენობა აყვანილი იქნება 4.500.000 ფუთამდე, რაც აღემატება ომის წინადროინდელ ამოღებას ხუთი პროცენტით.

ამ 4,500,000 ფუთი ნახშირის გასაღება სავსებით უზრუნველყოფილია, შემდეგ წლებში კი გასაღება შემდეგ ნაირათ გაიზრდება: 1925—26 წელს—5,100,000 ფუთი, 26—27 წ.—6,800,000 ფუთი, 27—28 წელს—7,420,000 ფუთი, 28—29 წ. 7,420,000 ფუთი.

სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის კამპანია

კამპანიის მიმდინარეობის მიმოხილვა მაზრების მიხედვით

თბილისის მაზრა უკვე შეუდგა ერთიანი სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის ვალაზე აღრე ჩაბარებას.—პირველ ღღეს შემოსულა 600 მანეთი.—სიების წაკითხვა და შესწორება საჯარო კრებებზე.—გლეხობის რეზოლუციები.—გადასახადი პირველათ ჩააბარა უპარტიო გლეხმა ჩიგაძემ.—კულაკების ხრიკები.

თბილისის მაზრიდან დაბრუნდა თბილისის აღმასკომის სოგადასახადო ქვეგანყოფილების გამგე ამხ. თალაკაძე, რომელმაც ჩვენს თანამშრომელთან საუბრის დროს სასოფლო - სამეურნეო გადასახადის კამპანიის მსვლელობის შესახებ თბილისის მაზრაში განაცხადა შემდეგი:

— თბილისის მაზრის მოსახლეობამ სას.-სამეურნეო გადასახადის დარგში გამოიჩინა ინიციატივის მაქსიმუმი და ის უკვე შეუდგა ერთიანი სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის ვალაზე აღრე ჩაბარების ჩაბარების ნაწილობრივი ვადა 1-ლი ნოემბერი, 1-ლი იანვარი და 1-ლი მარტი, მაგრამ, მიუხედავათ ამისა, სოფ. დიდი—თონეთის, დეკელის, მანგლისის, ინტერნაციონალის და ლენინის გლეხობა უკვე შეუდგა გადასახადის ჩაბარებას.

მთელს რესპუბლიკაში პირველი ამ მხრივ აღმოჩნდა თბილისის მაზრა და, მიუხედავათ უქმე დღისა, (16 აგვისტო), ოთხ სოფელში შემოვიდა 500 მანეთი.

ამჟამად ხდება სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის გაწერა და იწერება საგადასახადო ფურცლები, მაგრამ მუშაობის დაჩქარების მიზნით თბილისის აღმასკომის საგადასახადო ქვეგანყოფილებამ, არ დაუცადა რა საგადასახადო ფურცლების სახელოება შედგენას, ისარგებლა შემთხვევით და დაამზადებული ფურცლები გადაგზავნა ადგილებზე, სადაც ხდება ფურცლების შემოწმება გლეხების საჯარო კრებებზე.

როგორც მოსალოდნელი იყო, გლეხთა მასის ჩაბმამ ფურცლების შემოწმების საქმეში ათანაგო გავლენა მოახდინა მასებზე იმ მხრივ რომ გაძლიერდა სიმპატიები ხელისუფლების მიმართ.

ყველგან, სადაც კრებებზე წაკითხული და შემოწმებული იქნა ფურცლები, გლეხობას გამოუთქვამს რეზოლუციები, რომელშიაც ესალმებიდა მთავრობას და წინადადებას აძლევდა დანარჩენ გლეხებს არ დაეცადათ დაწესებულ ვადამდე და დაეწყოთ გადასახადის შეტანა.

რაც შეეხება მოსახლეობის სულიერ განწყობილებას, უნდა აღინიშნოს გადასახადის ჩაშბარებელთა თბილი, ამხანაგური დამოკიდებულება ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებისადმი.

მე დაეესწარი რამოდენიმე სხდომას და დავრწმუნდი, რომ ადგილობრივი აღმასკომების თავმჯდომარეებმა ნამდვილათ შესძლეს ხელისუფლების დაახლოვება მოსახლეობასთან.

გადასახადის ჩაბარება პირველათ დაიწყეს ღარიბმა და საშუალო გლეხებმა. ასე, მაგ. სოფ. დიდ-თონეთში ვადასახადი პირველათ მთლიანად ჩააბარა უპარტიო გლეხმა ბეგლარ ჩივაძემ.

კულაკებმა აქაც მოინდომეს ჩვენი მოტყუება. იმავე სოფელ დიდ-თონეთში კრებაზე გამოცხადდა ჩამოფლეთილი და ფეხზეშეყენა გლეხი და დაიწყო ტირილი, რომ მას მეტათ დიდი გადასახადი შეაწერეს, სახელდობრ 121 მანეთი, ჩვენ გაგვაკვირვა ამ გარემოებამ და დაუყოვნებლივ მოვახდინეთ შემოწმება, ამასთანავე ვისარგებლეთ წარსული წლის სიებით, რომლებიც თან წაეიღო ადგილებზე და აღმოჩნდა, რომ შარშან ამ გლეხს გადაუხდია 413 მანეთი.

ნაშია საქმე? საქმე იმაშია, რომ მას აქვს სახნავი და სათიბების სრული ნორმა. ყავს აგრეთვე ექვსი ცხენი, 400 ცხვარი და მუშა და მეწველი საქონლის საკმაო რაოდენობა. დამსწრეებმა ჯერ კიდევ სხდომის გათავებამდე შეარცხვინეს მოჩვიანი და ბოლოს ის იძულებული იყო წასულიყო სხდომიდან დაუკმაყოფილებელი.

საბეითლო დახმარება სოფლის გლეხობას

ქ. აღმასკომის საადგილ-მამულო განყოფილებამ თბილისის მაზრაში სასოფლო-მეურნეობის გაუმჯობესებისათვის გამომუშავებულ ხარჯთაღრიცხვით ხუთი წლის პერსპექტიული გეგმით გათვალისწინებულია აგრეთვე სარწყავი არხების გაყვანის, გზატკეცილების გაკეთების, ტყეების გაშენების და მოვლის საკითხების მოწესრიგება.

ამის განსახორციელებლად ქალ. აღმასკომი ბიუჯეტს წლიურად გაიღებს 1.089.160 მანეთი. ეს თანხა ნაწილდება შემდეგნაირათ: გზების გაყვანისათვის და გაკეთებისათვის 133,352 მანეთი; არხების გაყვანისათვის—146,900 მან., ტყის გაშენებისათვის და მოვლისათვის—70,400 მანეთი.

ხუთი წლის პერსპექტიული გეგმით გათვალისწინებულია აგრეთვე სასოფლო-მეურნეობის გაუმჯობესებისათვის გამომუშავებულ ხარჯთაღრიცხვით ხუთი წლის პერსპექტიულის გეგმის მიხედვით, დიდი და განსაკუთრებული ყურადღება ექნება მიქცეული საბეითლო დახმარებას სოფლად. 1924—25 წლებში, ამ მიზნით სოფელში იხარჯება 45.000 მანეთი, ქალაქში კი—30.000 მანეთი.

1925—26 წლის საპერსპექტივო გეგმის მიხედვით მარტო საქართველოს პირთან საბრძოლველათ განზრახულია 25,000 მანეთის გადადება.

საუბილიზაციო ქარხანა თბილისში

თბილისის აღმასკომის კომუნალურ განყოფილების 13 აგვისტოს სხდომაზე გაირჩა საკითხი, თბილისში საუბილიზაციო (ძვლების გადამშუშავებელი) ქარხნის გახსნის შესახებ.

საუბილიზაციო ქარხნის თბილისში გახსნის შესახებ თავდაპირველად წარდგენილი იყო საგეგმო ორგანოებში ორი სხვადასხვა პროექტი: პირველის თანახმად იგი უნდა დარსებულიყო ქალაქის სასაკლაოსთან და მეორეს თანახმად ორთაჭალაში დაბახანასთან.

აღმასკომის კომუნალურმა განყოფილებამ ამ ორი პროექტიდან ყველაზე უფრო ადვილად განსახორციელებლად ჩასთვალა აღნიშნული ქარხნის მოწყობა სასაკლაოსთან, რადგან იქ

მუშათა ცხოვრებიდან

ევენახე-მეღვინეთა კოოპერატივების რწმუნებულთა ყრილობა

შაბათს, 15 აგვისტოს, დილის 11 საათზე ქალაქის აღმასკომის დარბაზში გაიხსნა საქართველოს შვიდ-მეცხრე-მეევენახეთა კოოპერატივების წარმომადგენელთა ყრილობა.

ყრილობა გახსნა მეღვინეობის ტრესტის საორგანიზაციო ბიუროს წევრმა მოადგილემ ამხ. ლადო დუმბაძემ, რომელმაც მოკლე შესავალ სიტყვაში ყრილობას გააცნო საორგანიზაციო ბიუროს მუშაობა და ცენტრის დანიშნების მიზანი.

შემდეგ ყრილობა შეუდგა პრეზიდიუმის არჩევას. საპატიო თავმჯდომარედ არჩეული არიან ამხ. ე. ბახარაძე, მხ. ოკუჯავა და ამხ. ელიავა. საქმიან პრეზიდიუმში კი არჩეული იქნა 15 კაცი.

ამხ. ლადო დუმბაძის მოხსენება

პრეზიდიუმის არჩევის შემდეგ საქართველოს მევენახეობის მდგომარეობისა და მწიშველობის შესახებ მოხსენებას აკეთებს ამხ. ლადო დუმბაძე.

— მევენახეობას საქართველოში, — აშნობს ამხ. დუმბაძე, — ერთი უმთავრესი ადგილი უკავია და ჩვენი ქვეყნის ბიუჯეტში ის დიდ როლს თამაშობს. ასე მაგალითად, სოფლის მეურნეობის მთელი შემოსავლიდან დაახლოებით 100 მილ. მანეთიდან, მევენახეობა-მეღვინეობა ჩვენ ქვეყანას აძლევდა 20 მილ. მანეთის სარჩენს.

ომამდე ვენახების მთელი რაოდენობა საქართველოში 40,000 დესეტინას შეადგენდა. მაშინდელი მევენახეობა-მეღვინეობა იძლეოდა 4 მილიონ ვედრო ღვინოს და 2 მილ. ვედრო არაყს. მაგრამ საერთაშორისო ომისა და რევოლიუციის ხანებში მევენახეობაში, როგორც სოფლის მეურნეობის სხვა დარგებში, ნგრევის პროცესი დაიწყო, რასაც ფრთხარესად ხელი შეუწყო საქართველოს ღვინოების უმთავრესად და ხელმძღვანელი ბაზრები (რუსეთის) გამოშორებამ და საქართველოს სოფლის მეურნეობაში ძვირფასი კულტურების მაგიერ ხორბლეულობის მოყვანის გაძლიერებამ.

1914 წელში ვენახების სივრცე საქართველოში უდრიდა 40.000 დეს. 1924 წ. კი ეს სივრცე შემცირდა 30.071 დესეტინამდე.

მევენახეობა-მეღვინეობის მდგომარეობის გაუმჯობესება დაიწყო საქართველოს ეკონომიური მდგომარეობის გამოკეთებასთან ერთად, გაიხსნა ძველი ბაზრები, გაიზარდა მოთხოვნილება ღვინოზე, აიწია ფასებმა და ყველა ამან კი გამოიწვია ამ კულტურის აღორძინება.

მევენახეობის აღორძინებასთან ერთად დაიწყო მევენახე გლეხობის ჩაბმა სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციაში და სპეციალური სახის კოოპერატივების დაარსება.

1923 წლის 1-ლი იანვრისათვის საქართველოში ითვლებოდა სულ 2 კოოპერატივი 1.800 წევრით, 1924 წ.—9 კოოპერატივი 3 423 წევრით და 1925 წ.—12, რომლებშიაც ითვლება 3.825 წევრი.

საერთოდ უნდა აღინიშნოს, რომ თუმცა კოოპერატიული წმენდობა და საქმიანობა მევენახეობა-მეღვინეობაში თანდათან ეთვარდებოდა, მაგრამ უკანასკნელ ხანებში მის განვითარებას წინ გადაეღობა მთელი რიგი ხელისშემშლელი პირობები.

უმთავრეს ხელისშემშლელ პირობათ უნდა ჩაითვალოს ღვინის გასაღების შემცირება.

მევენახეთა ორგანიზაციების დღევანდელი უხუცესი მდგომარეობის მეორე მიზეზათ თვით ამ ორგანიზაციების აპარატის სისუსტე უნდა ჩაითვალოს. მევენახეთა კოოპერატივების უმეტესი ნაწილის მმართველი ორგანოები თბილისშია მოთავსებული და მათ სუსტი კავშირი აქვთ გამოცემული თავის წევრებთან.

ამასთანავე აღსანიშნავია ისიც, რომ სოფლებში არ არის გამოჯანსაღებული ამხანაგობათა შორის სამოქმედო რაიონი, რის გამო ხშირათ არევდარევა და გაუგებრობა ხდება.

ჯერ ზემოდანშეწყვეტ და აგრეთვე სხვა დამაბრკოლებელ მიზეზების გამო შევეწყვიტეთ ორგანიზაციების ფინანსიური მდგომარეობა მეტად უწუგეშო შეიქმნა. ხოლო საერთო დაეალიანება პირველ აგვისტოსათვის უდრის 1.397.875 მანეთს; აქედან წარმოკავშირის მართებთ 394.619 მანეთი, დანარჩენი თანხები შეადგენს ბანკების სესხს, რომლის გადახდის ვადები, რასაკვირველია, გასულია. ორგანიზაციების საკუთარი თანხები კი არ აღემატება 300.000 მანეთს, ისიც უძრავ-მოძრავი ქონებით.

ყველა ეს უარყოფითი მხარეები და ორგანიზაციების უნუგეშო მდგომარეობა კარგათ ჰქონდა გათვალისწინებული წარმოკავშირის გამგეობას და ის კიდეც იღებდა ზომებს აღნიშნული ორგანიზაციების გაჯანსაღებისა და გამაგრებისათვის.

მაგრამ წარმოკავშირს, როგორც საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციის ცენტრს, არ შეეძლო მთელი თავისი ყურადღება მევენახეობა-მეღვინეობაზე შეეჩერებინა. ამიტომ მისი ინტერესების სრულათ დაკმაყოფილების მიზნით დაისახა საკითხი მევენახეთა ამხანაგობების სპეციალური კავშირის შექმნის შესახებ.

ამ საკითხის დასამუშავებლათ გამოყოფილი იქნა სპეციალური კომისია, რომელსაც დავალებული ჰქონდა კავშირის დაარსებასთან დაკავშირებული საკითხების დამუშავება და საჭირო ღონისძიებების შეუშავება.

აღნიშნულ ღონისძიებათა გამოშუშავების შემდეგ მოწვეული იქნა მევენახეთა ამხანაგობების გამგეობათა წარმომადგენლების თათბირი, რომელმაც საჭიროდ სცნო მევენახე-მეღვინეთა ცენტრის დაარსება და მოიწონა კომისიის მიერ გამომუშავებული ღონისძიებანი.

ამ დადგენილების ძირითად ორგანიზაციებისათვის გასაცნობათ და ცხოვრებაში გასატარებლად, და აგრეთვე რწმუნებულთა ყრილობის მოსაწვევად გამოყოფილი იქნა საორგანიზაციო კომიტეტი პირველ აგვისტოსათვის, რომელმაც შეასრულა კიდეც მასზე დაკისრებული მოვალეობა.

ამხ. დუმბაძის მოხსენებით გათავდა დილის სხდომა. საღამოს სხდომაზე დაიწყო კამათი, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღეს კ. ჩხენკელმა, მგალობლიშვილმა, ს. ცინცაბაძემ, ბერეკაშვილმა, გოგნაშვილმა, ჩიტლაძემ, ჰამულაშვილმა და სხვებმა.

მესამე სხდომაზე ყრილობამ მუშაობის შედეგად განიხილა წარმოდგენილი წესდება და თითქმის უცვლელად დაამტკიცა იგი.

სპეციალური ხელმძღვანელი ორგანოების არჩევა

მეოთხე სხდომაზე კი დაიწყო არჩევნები. მევენახე-მეღვინეთა ცენტრის სახმაროში არჩეული იქმნენ ვ. ბაბალაშვილი, გ. ივანიშვილი, ალ. გელაშვილი, პეტრუხაშვილი, ბრეგვაძე, ჩარბაძე, ვ. კველაშვილი ვ. მირიანიშვილი, ვ. სპარსიაშვილი, გუტენლონები, ანდრიასოვი, მაღალაშვილი, გაზრიელაშვილი, შ. თუთბერიძე, კ. საყვარელიძე, წიკ. თავხელაძე, აზნაურთ თავხელაძე, ერასთავი, ალ. კაპანაძე, ვოგობერიძე, ლ. დუმბაძე, კ. ჩხენკელი და კარ კაპანაძე.

გამგეობა

გ. ელისაბედაშვილი, ს. თავდიშვილი და კრასნერი; კანდიდატებათ—ჯაბლიანიძე და კაჭიაური

ამავე მიზეზის გამო აქ არ იზრდება ხელები; მაგრამ მოკლე სანაფუნაო პერიოდში აქ იზრდება ისეთი ბალახი, რომელიც გამოსადეგია საქონლის საკვებათ.

ასეთი ადგილები ჩვეულებრივ დაშორებულია დასახლებულ რაიონებიდან და იქ ჯხების გაყვანა შეუძლებელია; ასეთ საძოვრებზე თივის ზოთიხია ხელსაყრელი არ არის, ამიტომ ასეთ ადგილებს იყენებენ როგორც საძოვრებს.

საზაფხულო საძოვრები საქართველოში მდებარეობენ კავკასიის მთავარი მთავრხეთის სამხრეთ ფერდობებზე და წაწოლობრივ იმ მთებზე, რომლებიც შეადგენენ კავკასიონის მცირე მთავრხეთის ჩრდილოეთ ნაწილს.

საზამთრო საძოვრები ეწოდება იმ საძოვრებს მცირე ამაღლებულ ადგილებს, რომელზედაც ცბელი ზაფხულის და წყალის უქონლობის გამო ვერ იზრდება ვერავითარი მცენარეულობა; ამ გარემოების და აგრეთვე საზინელი სიცხის, მწერების და ქვეწარმავალთა სიმრავლისა და მალიარიის გამო, ამ ადგილებით სარგებლობა შეუძლებელია.

ისინი გამოსადეგია მხოლოდ საზამთრო საძოვრებათ, რასაც ხელს უწყობს თბილი ზამთარი. საქართველოში ასეთი ადგილები ქვდება ფოთის რაიონში.

საძოვრების რევოლიუციამდე

ძველ დროს საძოვრები უმთავრესად ბაზინის საკუთრებას შეადგენდა; ამ საძოვრებით სარგებლობენ ისეთი მესაქონლეები, რომლებსაც მუდმივი საცხოვრებელი ადგილები ჰქონდათ ან საზამთრო საძოვრების რაიონში,—და მაშინ ისინი საზაფხულოთ თავისი ჯგუფით მიდიოდენ საზაფხულო საძოვრებზე, ანდა საზაფხულო საძოვრების რაიონში, და მაშინ საზამთროთ თავისი ჯგუფით მიდიოდენ საზამთრო საზოვრებზე.

საძოვრებით სარგებლობის პროცესი თანდათან გამომუშავდა ამ საძოვრების მტკიცე განზრახვა ზოგიერთი სოფლების მესაქონლეებს შორის. ამრიგად, ეს საძოვრები თითქოს მომავრებული იყო ზოგიერთ შორეულ სოფლებზე, რომლებიც მესაქონლეობას ეწოდენ.

საძოვრებით სარგებლობენ სოფლის საზოგადოებანი, გლეხთა ამხანაგობები და სრულიად უმნიშვნელო როლს თამაშობდენ ცალკე მსხვილი მესაქონლეები.

დასავლეთ საქართველოში თითქმის მხოლოდ საზაფხულო საძოვრებია. მათი უმეტესი ნაწილი ადგილობრივი მნიშვნელობისაა, რაც აიხსნება იმით, რომ ამ საძოვრებით სარგებლობენ უმეტესად მთიანი ხალხები. საქართველოში ასეთი ადგილები ქვდება ფოთის (ფოთის რაიონი).

საძოვრების გამოყენება

ჩვენი საზაფხულო და საზამთრო საძოვრების გამოყენება უთანხლოდ დროში და ყოველ შემთხვევაში უახლოეს 5 წლის განმავლობაში დარჩება ისეთი, როგორც აქამდე იყო; ამ საძოვრების სხვაგვარი გამოყენება, სახელდობრ საზამთრო საძოვრების მოხვნა სხვადასხვა კულტურებისათვის და აღპიური მეურნეობის მოწყობა საზაფხულო საძოვრებზე, ჯერჯერობით სრულიად დაუშვებელია.

ჩვენ ჯერჯერობით არ გვაქვს მეცნიერულათ დამუშავებული მასალები იმისათვის, რომ ასე საფუძვლიანათ შევსცვალოთ ჩვენი მეცხვარეობა და სოფლის მეურნეობის სისტემა საქართველოს მთელ რიგ რაიონებში.

მხოლოდ იმის შემდეგ, როდესაც მოხდება საძოვრების ბოტანიკური გამოკვლევა, როდესაც მოხდებით იქნება ზოოტეხნიკური სადგურის ცდები და შედეგნილი იქნება ჩვენი მესაქონლეობის რეორგანიზაციის გეგმა, მხოლოდ ამის შემდეგ გამორკვევა, თუ როგორ შეიძლება რაციონალურათ შეცვლილი იქნეს ჩვენი საძოვრების გამოყენება.

ცუთხლიანი გეგმა

უახლოესი ხუთი წლის განმავლობაში ამ საძოვრების პატრონი, მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატი, შეიღებს ზომებს მათ კეთილმოსაწყობათ. ამისათვის გატარებული იქნება მთელი რიგი ღონისძიებანი:

საძოვრების შესწავლა. საძოვრების საერთო რაოდენობიდან—740.000 დეს.—დღევანდლამდე შესწავლილია მხოლოდ 150.000 დეს.. ამასთანავე ეს შესწავლაც არ ყოფილა სრული. რადგან არ შომხდარა მათი ბოტანიკური გამოკვლევა. შომავალში ამ შესწავლილ საძოვრებზე მოხდა დამატებითი ბოტანიკური გამოკვლევა, დანარჩენ 590.000 დესეტინაზე კი ყოველმხრივი

ამასთანავე მოხდენილი იქნება ავთეთვე ქსაძოვრების შემოფარგვლა, დაცვა და გადახალისება.

ამას გარდა, თვითეული რაიონში გამოყოფილი იქნება ტიპიური ნაკვეთი 10 დეს. ოდენით.

ამ საძოვრებზე მოხდება ცდები საძოვრების გადასახალისებლათ. ორი წლის შემდეგ შემოწმებული ხერხები გადატანილი იქნება საძოვრებზე და გატარებული იქნება, როგორც მასიური ღონისძიებანი.

აღნიშნული სამუშაო განაწილებულია შემდეგნაირათ:

1925—26 წ. მოხდება ორ-ორი ნაკვეთის გამოყოფა საზაფხულო და საზამთრო საძოვრებზე; 1926—27 წ. ჩატარებული იქნება ცდები სრული პროგრამით არსებულ ნაკვეთებზე და მოხდება სამ-სამი ნაკვეთის გამოყოფა საზაფხულო და საზამთრო საძოვრებზე; 1927—28 წ.—მოხდება 5.000 დეს. საზამთრო საძოვრების გადახალისება; 1928—29 წ.—5.000 დეს. საზამთრო საძოვრების გადახალისება; 1929—30 წ.—იგივე.

ჯანმრთელობის დაცვის საქმე პროვინციაში

ბორჩალოს მაზრა

ჯანსახკომის მიერ ბორჩალოს მაზრის გამოსაკვლევათ გაგზავნილი იყო საექიმო განყოფილების გამგე ამხ. გოცირიძე, რომელმაც უკვე დაამთავრა გამოკვლევა.

ჩვენს თანამშრომელთან საუბრის დროს ამხ. გოცირიძემ ჯანმრთელობის დაცვის საქმის მდგომარეობის შესახებ ბორჩალოს მაზრაში განაცხადა შემდეგი:

— უნდა აღვნიშნოთ, რომ მართალია საექიმო საქმე მაზრაში ვერ არის სათანადო სიმაღლეზე დაყენებული, მაგრამ მაინც გვაქვს დიდი მიღწევები იმ მდგომარეობასთან შედარებით, რომელიც იყო ორი-სამი წლის წინათ.

მაგრამ დიდ მიღწევებთან ერთად შემჩნეულია დიდი ჩამორჩენილობაც. ამას თავი ვერ დააღწია ვერც ლიუკისებურგმა. აქ სცხოვრობენ გერმანელები, რომლებიც უფრო კულტურული ხალხია; ისინი, საცხოვრებელი ბინების მოწყობის დროს, სცდილობენ დაიცვან ჰიგიენა, მაგრამ ამ მხრივაც ყველაფერი ვერ არის რიგზე. კაპიტალური შენობების აგების დროს ისინი აკეთებენ პატარა ფანჯრებს, რომლებშიაც სრულიად ვერ გადის მზის სხივები. არ არის კეთილმოწყობილი ფეხსაცმელები და სხვა. მტვერს და ნაგავს შეხვდებით ყველგან.

ასეთივე ანტისანიტარულ მდგომარეობაშია მაზრაც, რომელშიაც ძლიერ გავრცელებულია კანის სნეულებანი. ჯანსახკომმა მიიღო რა მხედველობაში მაზრის ასეთი მდგომარეობა, გასწია იქ ამბონი ტანისამოსის დეზინფექციით, მაგრამ, სამწუხაროთ, ეს ამბონი სათანადოთ ვერ მუშაობს. ჯანსახკომმა დაკარგა კავშირი ამ საქმესთან და ამბონი აწყობილ რაიონის ხელშია.

ჯანსახკომის მეორე მიღწევათ უნდა ჩაითვალოს სანიტარულ-განმანათლებელი ქოხის მოწყობა. მაზრაში არის ვენერიული ამბულატორიაც, რომელსაც ინახავს ჯანსახკომი და რომელიც სამსახურს უწევს მოსახლეობას უფასოთ.

რაც შეეხება საექიმო ქსელს, უნდა ითქვას, რომ მაზრაში არის 11 საექიმო პუნქტი (მეფის მთავრობის დროს იყო ერთი), ერთი სამაზრო საავადმყოფო, ორი ბებიის საექიმო განყენეთი, ორი ხორმალური და 9 საპუნქტო ფერთიაქი. ამბასთანავე მაზრაში არის 15 ექიმი და სამი ბებია.

სამაზრო საავადმყოფო შეკეთებულია და თუმცა მისი შენობა სავსებით გამოსადეგი არ არის საავადმყოფოსთვის, მაგრამ ის მაინც აკმაყოფილებს მოსახლეობის მოთხოვნილებებს. საექიმო პუნქტების შენობა უვარგისია.

ჯანსახკომის მიერ ბორჩალოს მაზრისათვის შესყიდულია ინსტრუმენტები და შეძენილია ბახის ლამფა ქლექიანთა საექიმოთ, მაგრამ საჭირო დაშორების ნაკადის უქონლობის გამო ლამფა არ მუშაობს.

განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს აღმასკომის კარგი დამოკიდებულება ჯანმრთელობის დაცვის საქმისადმი. ფართო საქმით დახმარებით სარგებლობს სოფლის მოსახლეობაც. აღმასკომი ყველაზე მეტ ყურადღებას აქცევს ჯანმრთელობის დაცვის განყოფილების და ხარჯთ-აღრიცხვის შესრულება აღწევს 80 პროცენტს, იმ დროს, როდესაც სახალხო განათლების დარგში ხარჯთ-აღრიცხვა სრულდება მხოლოდ 50 პროცენტით.

ფალკის რაიონული საავადმყოფოს გახსნა

წაფკა ერთი უდიდესი რაიონთაგანია თბილისის მაზრაში, აქ შედის რამოდენიმე სოფელი და ითვლება სულ 42.000 მცხოვრები.

ამ რაიონში არსებობდა მხოლოდ ორი საექიმო პუნქტი: ერთი ზემო და მეორე ქვემო წალკაში. ეს ორი პუნქტი მცხოვრებთა სამკურნალო მოთხოვნილებას ვერ აკმაყოფილებდა, რის გამოც ავადმყოფები მოპვყავდათ თბილისში ან მანგლისში საექიმოდ.

წალკაში საავადმყოფოს გახსნის საჭიროებას მხურვალედ გამოუხმაურა თბილისის აღმასკომის თავმჯდომარე ამხ. ლ. სუხიშვილი და მისი უდიდესი დახმარებით გადაწყდა და აშენდა საავადმყოფო აღნიშნულ რაიონში.

საავადმყოფო აშენებულია სოფ. გუნია-კალაში, ძველი სკოლის შენობაში, რომლის გადაკეთებას დასჭირდა 10.000 მანეთი. საავადმყოფო შეიცავს 22 ოთახს და შიგ მოთავსებულია 17 საწოლი: 5 ქალთა და 5 კაცთა საერთო განყოფილებებში, 5 სამშობიარო განყოფილებაში და 2 საიზოლაციოში. საავადმყოფოში გახსნილია კაბინეტები: ტერაპევტიული, სავანო-გინეკოლოგიური, ვენერიული და კბილის საექიმო. იქვეა ექვსი ოთახი საექიმო პერსონალისათვის საცხოვრებლად. შეწოვა ქვისაა, სავსებით კმაყოფილებს საავადმყოფო მოთხოვნილებებს. მომავალში განზრახულია მისი კიდევ უფრო გაფართოება და ქირურგიული განყოფილების გახსნა.

საავადმყოფოს საზეიმო გახსნა მოხდა 9 აგვისტოს. გახსნას დაესწრენ ცენტრიდან: ამხ. ლ. სუხიშვილი, სიხარულიძე, კამატოვი, სოსიანი, დევიძე—თბ. მაზრის ჯანმრთ. ინსპექტორი, ქალთა განყოფილების გამგე—კიდიაში და ყველა ადგილობრივ ორგანიზაციების წარმომადგენლები.

მისალმებელი სიტყვებით გამოვიდენ, როგორც ცენტრიდან ჩამოსული ამხანაგები, ისე ადგილობრივი მუშაკებიც, რომელთაც აღნიშნეს უდიდესი მნიშვნელობა საავადმყოფოსი წალკის რაიონისათვის.

ზეიმს ესწარა ბალი ხალხი დაესწრო ვინაიდან უმთავრესი ინიციატორი საავადმყოფოს დაარსებისა არის ამხ. ლ. სუხიშვილი, ამისათვის ყველა დამსწრეებმა გამოსთქვეს ურვილი, გლეხებმა ოფიციალური მოთხოვნილებაც კი წაუყენეს, რომ საავადმყოფოსთვის ეწოდებიათ ლ. სუხიშვილის სახელი, რაც დაკმაყოფილებული იქნა.

ასეთივე საავადმყოფოს გახსნა თბილისის აღმასკომს განზრახული აქვს ერწო—თიანეთის რაიონში.

ექიმგბაშობა და მასთან ბრძოლა

რა არის ექიმგბაშობა და რა ზარალი მოაქვს მას.—აუცილებელი და ფარული ზარალი.—ძველი მედიცინის და საბჭოთა მედიცინის დამოკიდებულება ექიმგბაშობისადმი—ექიმგბაშობასთან ბრძოლის ზომები.—რა კეთდება საქართველოში ექიმგბაშობასთან ბრძოლის სფეროში.

ჩვენს თანამშრომელს ჯანსახკომის სამკურნალო განყოფილების გამგემ —ექიმმა გოცირიძემ მკითხოსობის მდგომარეობისა და მასთან ბრძოლის შესახებ აცნობა შემდეგი:

— მკითხოსობა არის ნაშთი წინასისტორიული ხანისა, როდესაც არ იყო მეცნიერული მედიცინა და როდესაც ექიმობას ჩემულობდა ყველა. შემდეგ თანდათან გაჩნდნენ სპეციალისტები, რომლებიც სპეციალურათ ეწეოდენ ექიმობის საქმეს. ასეთი იყვენ მაგ. დალაქები, რომლებიც ყველგან ქირურგიის დარგში მუშაობდენ.

ამ ჟამად მეცნიერული მედიცინის გაჩენის შემდეგ, რომელმაც მიიღო მეტად დიდი გავრცელებულება კანის სნეულებანი. ჯანსახკომმა მიიღო რა მხედველობაში მაზრის ასეთი მდგომარეობა, გასწია იქ ამბონი ტანისამოსის დეზინფექციით, მაგრამ, სამწუხაროთ, ეს ამბონი სათანადოთ ვერ მუშაობს. ჯანსახკომმა დაკარგა კავშირი ამ საქმესთან და ამბონი აწყობილ რაიონის ხელშია.

ჯანსახკომის მეორე მიღწევათ უნდა ჩაითვალოს სანიტარულ-განმანათლებელი ქოხის მოწყობა. მაზრაში არის ვენერიული ამბულატორიაც, რომელსაც ინახავს ჯანსახკომი და რომელიც სამსახურს უწევს მოსახლეობას უფასოთ.

რაც შეეხება საექიმო ქსელს, უნდა ითქვას, რომ მაზრაში არის 11 საექიმო პუნქტი (მეფის მთავრობის დროს იყო ერთი), ერთი სამაზრო საავადმყოფო, ორი ბებიის საექიმო განყენეთი, ორი ხორმალური და 9 საპუნქტო ფერთიაქი. ამასთანავე მაზრაში არის 15 ექიმი და სამი ბებია.

სამაზრო საავადმყოფო შეკეთებულია და თუმცა მისი შენობა სავსებით გამოსადეგი არ არის საავადმყოფოსთვის, მაგრამ ის მაინც აკმაყოფილებს მოსახლეობის მოთხოვნილებებს. საექიმო პუნქტების შენობა უვარგისია.

ჯანსახკომის მიერ ბორჩალოს მაზრისათვის შესყიდულია ინსტრუმენტები და შეძენილია ბახის ლამფა ქლექიანთა საექიმოთ, მაგრამ საჭირო დაშორების ნაკადის უქონლობის გამო ლამფა არ მუშაობს.

განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს აღმასკომის კარგი დამოკიდებულება ჯანმრთელობის დაცვის საქმისადმი. ფართო საქმით დახმარებით სარგებლობს სოფლის მოსახლეობაც. აღმასკომი ყველაზე მეტ ყურადღებას აქცევს ჯანმრთელობის დაცვის განყოფილების და ხარჯთ-აღრიცხვის შესრულება აღწევს 80 პროცენტს, იმ დროს, როდესაც სახალხო განათლების დარგში ხარჯთ-აღრიცხვა სრულდება მხოლოდ 50 პროცენტით.

ფალკის რაიონული საავადმყოფოს გახსნა

წაფკა ერთი უდიდესი რაიონთაგანია თბილისის მაზრაში, აქ შედის რამოდენიმე სოფელი და ითვლება სულ 42.000 მცხოვრები.

ამ რაიონში არსებობდა მხოლოდ ორი საექიმო პუნქტი: ერთი ზემო და მეორე ქვემო წალკაში. ეს ორი პუნქტი მცხოვრებთა სამკურნალო მოთხოვნილებას ვერ აკმაყოფილებდა, რის გამოც ავადმყოფები მოპვყავდათ თბილისში ან მანგლისში საექიმოდ.

წალკაში საავადმყოფოს გახსნის საჭიროებას მხურვალედ გამოუხმაურა თბილისის აღმასკომის თავმჯდომარე ამხ. ლ. სუხიშვილი და მისი უდიდესი დახმარებით გადაწყდა და აშენდა საავადმყოფო აღნიშნულ რაიონში.

საავადმყოფო აშენებულია სოფ. გუნია-კალაში, ძველი სკოლის შენობაში, რომლის გადაკეთებას დასჭირდა 10.000 მანეთი. საავადმყოფო შეიცავს 22 ოთახს და შიგ მოთავსებულია 17 საწოლი: 5 ქალთა და 5 კაცთა საერთო განყოფილებებში, 5 სამშობიარო განყოფილებაში და 2 საიზოლაციოში. საავადმყოფოში გახსნილია კაბინეტები: ტერაპევტიული, სავანო-გინეკოლოგიური, ვენერიული და კბილის საექიმო. იქვეა ექვსი ოთახი საექიმო პერსონალისათვის საცხოვრებლად. შეწოვა ქვისაა, სავსებით კმაყოფილებს საავადმყოფო მოთხოვნილებებს. მომავალში განზრახულია მისი კიდევ უფრო გაფართოება და ქირურგიული განყოფილების გახსნა.

საავადმყოფოს საზეიმო გახსნა მოხდა 9 აგვისტოს. გახსნას დაესწრენ ცენტრიდან: ამხ. ლ. სუხიშვილი, სიხარულიძე, კამატოვი, სოსიანი, დევიძე—თბ. მაზრის ჯანმრთ. ინსპექტორი, ქალთა განყოფილების გამგე—კიდიაში და ყველა ადგილობრივ ორგანიზაციების წარმომადგენლები.

მისალმებელი სიტყვებით გამოვიდენ, როგორც ცენტრიდან ჩამოსული ამხანაგები, ისე ადგილობრივი მუშაკებიც, რომელთაც აღნიშნეს უდიდესი მნიშვნელობა საავადმყოფოსი წალკის რაიონისათვის.

ზეიმს ესწარა ბალი ხალხი დაესწრო ვინაიდან უმთავრესი ინიციატორი საავადმყოფოს დაარსებისა არის ამხ. ლ. სუხიშვილი, ამისათვის ყველა დამსწრეებმა გამოსთქვეს ურვილი, გლეხებმა ოფიციალური მოთხოვნილებაც კი წაუყენეს, რომ საავადმყოფოსთვის ეწოდებიათ ლ. სუხიშვილის სახელი, რაც დაკმაყოფილებული იქნა.

ასეთივე საავადმყოფოს გახსნა თბილისის აღმასკომს განზრახული აქვს ერწო—თიანეთის რაიონში.

ევენახე-მეღვინეთა კოოპერატივების რწმუნებულთა ყრილობა

შაბათს, 15 აგვისტოს, დილის 11 საათზე ქალაქის აღმასკომის დარბაზში გაიხსნა საქართველოს შვიდე-მეცხრე-მეევენახეთა კოოპერატივების წარმომადგენელთა ყრილობა.

ყრილობა გახსნა მეღვინეობის ტრესტის საორგანიზაციო ბიუროს წევრმა მოადგილემ ამხ. ლადო დუმბაძემ, რომელმაც მოკლე შესავალ სიტყვაში ყრილობას გააცნო საორგანიზაციო ბიუროს მუშაობა და ცენტრის დანიშნების მიზანი.

შემდეგ ყრილობა შეუდგა პრეზიდიუმის არჩევას. საპატიო თავმჯდომარედ არჩეული არიან ამხ. ე. ბახარაძე, მხ. ოკუჯავა და ამხ. ელიავა. საქმიან პრეზიდიუმში კი არჩეული იქნა 15 კაცი.

ამხ. ლადო დუმბაძის მოხსენება

პრეზიდიუმის არჩევის შემდეგ საქართველოს მევენახეობის მდგომარეობისა და მნიშვნელობის შესახებ მოხსენებას აკეთებს ამხ. ლადო დუმბაძე.

— მევენახეობას საქართველოში, — აშნობს ამხ. დუმბაძე, — ერთი უმთავრესი ადგილი უკავია და ჩვენი ქვეყნის ბიუჯეტში ის დიდ როლს თამაშობს. ასე მაგალითად, სოფლის მეურნეობის მთელი შემოსავლიდან დაახლოებით 100 მილ. მანეთიდან, მევენახეობა-მეღვინეობა ჩვენ ქვეყანას აძლევდა 20 მილ. მანეთის სარჩენს.

ომამდე ვენახების მთელი რაოდენობა საქართველოში 40,000 დესეტინას შეადგენდა. მაშინდელი მევენახეობა-მეღვინეობა იძლეოდა 4 მილიონ ვედრო ღვინოს და 2 მილ. ვედრო არაყს. მაგრამ საერთაშორისო ომისა და რევოლიუციის ხანებში მევენახეობაში, როგორც სოფლის მეურნეობის სხვა დარგებში, ნგრევის პროცესი დაიწყო, რასაც ფრთხარესად ხელი შეუწყო საქართველოს ღვინოების უმთავრესად და ხელმძღვანელი ბაზრები (რუსეთის) გამოშორებამ და საქართველოს სოფლის მეურნეობაში ძვირფასი კულტურების მაგიერ ხორბლეულობის მოყვანის გაძლიერებამ.

1914 წელში ვენახების სივრცე საქართველოში უდრიდა 40.000 დეს. 1924 წ. კი ეს სივრცე შემცირდა 30.071 დესეტინამდე.

მევენახეობა-მეღვინეობის მდგომარეობის გაუმჯობესება დაიწყო საქართველოს ეკონომიური მდგომარეობის გამოკეთებასთან ერთად, გაიხსნა ძველი ბაზრები, გაიზარდა მოთხოვნილება ღვინოზე, აიწია ფასებმა და ყველა ამან კი გამოიწვია ამ კულტურის აღორძინება.

მევენახეობის აღორძინებასთან ერთად დაიწყო მევენახე გლეხობის ჩაბმა სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციაში და სპეციალური სახის კოოპერატივების დაარსება.

1923 წლის 1-ლი იანვრისათვის საქართველოში ითვლებოდა სულ 2 კოოპერატივი 1.800 წევრით, 1924 წ.—9 კოოპერატივი 3 423 წევრით და 1925 წ.—12, რომლებშიაც ითვლება 3.825 წევრი.

საერთოდ უნდა აღინიშნოს, რომ თუმცა კოოპერატიული წმენდობა და საქმიანობა მევენახეობა-მეღვინეობაში თანდათან ეთვარდებოდა, მაგრამ უკანასკნელ ხანებში მის განვითარებას წინ გადაეღობა მთელი რიგი ხელისშემშლელი პირობები.

უმთავრეს ხელისშემშლელ პირობათ უნდა ჩაითვალოს ღვინის გასაღების შემცირება.

მევენახეთა ორგანიზაციების დღევანდელი უხუცესი მდგომარეობის მეორე მიზეზათ თვით ამ ორგანიზაციების აპარატის სისუსტე უნდა ჩაითვალოს. მევენახეთა კოოპერატივების უმეტესი ნაწილის მმართველი ორგანოები თბილისშია მოთავსებული და მათ სუსტი კავშირი აქვთ გამოცემული თავის წევრებთან.

ამასთანავე აღსანიშნავია ისიც, რომ სოფლებში არ არის გამოჯანსაღებული ამხანაგობათა შორის სამოქმედო რაიონი, რის გამო ხშირათ არევდარევა და გაუგებრობა ხდება.

ჯერ ზემოდანშეწყვეტ და აგრეთვე სხვა დამაბრკოლებელ მიზეზების გამო შევეწყვიტეთ ორგანიზაციების ფინანსიური მდგომარეობა მეტად უწუგეშო შეიქმნა. ხოლო საერთო დაეალიანება პირველ აგვისტოსათვის უდრის 1.397.875 მანეთს; აქედან წარმოკავშირის მართებთ 394.619 მანეთი, დანარჩენი თანხები შეადგენს ბანკების სესხს, რომლის გადახდის ვადები, რასაკვირველია, გასულია. ორგანიზაციების საკუთარი თანხები კი არ აღემატება 300.000 მანეთს, ისიც უძრავ-მოძრავი ქონებით.

ყველა ეს უარყოფითი მხარეები და ორგანიზაციების უნუგეშო მდგომარეობა კარგათ ჰქონდა გათვალისწინებული წარმოკავშირის გამგეობას და ის კიდეც იღებდა ზომებს აღნიშნული ორგანიზაციების გაჯანსაღებისა და გამაგრებისათვის.

მაგრამ წარმოკავშირს, როგორც საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციის ცენტრს, არ შეეძლო მთელი თავისი ყურადღება მევენახეობა-მეღვინეობაზე შეეჩერებინა. ამიტომ მისი ინტერესების სრულათ დაკმაყოფილების მიზნით დაისახა საკითხი მევენახეთა ამხანაგობების სპეციალური კავშირის შექმნის შესახებ.

ამ საკითხის დასამუშავებლათ გამოყოფილი იქნა სპეციალური კომისია, რომელსაც დავალებული ჰქონდა კავშირის დაარსებასთან დაკავშირებული საკითხების დამუშავება და საჭირო ღონისძიებების შეუშავება.

აღნიშნულ ღონისძიებათა გამოშუშავების შემდეგ მოწვეული იქნა მევენახეთა ამხანაგობების გამგეობათა წარმომადგენლების თათბირი, რომელმაც საჭიროდ სცნო მევენახე-მეღვინეთა ცენტრის დაარსება და მოიწონა კომისიის მიერ გამომუშავებული ღონისძიებანი.

ამ დადგენილების ძირითად ორგანიზაციებისათვის გასაცნობათ და ცხოვრებაში გასატარებლად, და აგრეთვე რწმუნებულთა ყრილობის მოსაწვევად გამოყოფილი იქნა საორგანიზაციო კომიტეტი პირველ აგვისტოსათვის, რომელმაც შეასრულა კიდეც მასზე დაკისრებული მოვალეობა.

ამხ. დუმბაძის მოხსენებით გათავდა დილის სხდომა. საღამოს სხდომაზე დაიწყო კამათი, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღეს კ. ჩხენკელმა, მგალობლიშვილმა, ს. ცინცაბაძემ, ბერეკაშვილმა, გოგნაშვილმა, ჩიტლაძემ, ჰამულაშვილმა და სხვებმა.

მესამე სხდომაზე ყრილობამ მუშაობის შედეგად განიხილა წარმოდგენილი წესდება და თითქმის უცვლელად დაამტკიცა იგი.

სპეციალური ხელმძღვანელი ორგანოების არჩევა

მეოთხე სხდომაზე კი დაიწყო არჩევნები. მევენახე-მეღვინეთა ცენტრის სახმაროში არჩეული იქმნენ ვ. ბაბალ

ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘ

1. ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲞᲠᲝᲪᲔᲓᲣᲠᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲐᲕᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲗ.

2. ᲐᲛ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲬᲐᲠᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘ ᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲘᲡ ᲓᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲨᲔᲜᲐᲮᲕᲐ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

3. ᲐᲛ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲜᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲐᲕᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

4. ᲐᲛ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲜᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲐᲕᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

5. ᲐᲛ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲜᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲐᲕᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

6. ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲐ ᲐᲜ ᲛᲐᲡᲨᲢᲐᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲐᲜ ᲛᲘᲡᲘ ᲨᲔᲪᲕᲚᲐ ᲐᲜ ᲒᲐᲣᲥᲛᲔᲑᲐ ᲐᲙᲠᲫᲐᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲛᲝᲥᲐᲚᲐᲥᲝ ᲙᲝᲓᲔᲥᲡᲘᲗ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲡᲐᲯᲐᲠᲝ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘᲡᲛᲒᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ.

7. ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲐ ᲐᲜ ᲛᲐᲡᲨᲢᲐᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲐᲜ ᲛᲘᲡᲘ ᲨᲔᲪᲕᲚᲐ ᲐᲜ ᲒᲐᲣᲥᲛᲔᲑᲐ ᲐᲙᲠᲫᲐᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲛᲝᲥᲐᲚᲐᲥᲝ ᲙᲝᲓᲔᲥᲡᲘᲗ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲡᲐᲯᲐᲠᲝ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘᲡᲛᲒᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ.

8. ᲫᲐᲚᲐ—ᲫᲐᲚᲐ

ᲛᲔᲡᲐᲛᲔ ᲗᲐᲕᲘ. ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲞᲠᲝᲪᲔᲓᲣᲠᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲐᲕᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲗ

1. ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲞᲠᲝᲪᲔᲓᲣᲠᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲐᲕᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲗ.

2. ᲐᲛ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲐ ᲐᲜ ᲛᲐᲡᲨᲢᲐᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲐᲜ ᲛᲘᲡᲘ ᲨᲔᲪᲕᲚᲐ ᲐᲜ ᲒᲐᲣᲥᲛᲔᲑᲐ ᲐᲙᲠᲫᲐᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲛᲝᲥᲐᲚᲐᲥᲝ ᲙᲝᲓᲔᲥᲡᲘᲗ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲡᲐᲯᲐᲠᲝ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘᲡᲛᲒᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ.

3. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ

4. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

5. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

6. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

7. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

8. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ

1. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

2. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

3. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

4. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

5. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

6. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

7. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

8. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ

1. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

2. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

3. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲣᲠᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘᲗ.

4. ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤ